

URNIK SAI CENTRA LJUBLJANA 1

Naslov: Društvo za razvoj človeških vrednot
Sri Sathya Sai center Ljubljana, Gašperšičeva
8, Ljubljana

Program Sai centra:

Torek: ob 18.00 - pevske vaje

Sreda: ob 18.30 - petje Gajatri mantr
ob 20.00 - srečanje krila mladih

Četrtek: ob 17.30 - meditacija
ob 18.15 - študijski krožek
ob 19.10 cca - petje svetih pesmi

SREČANJA SAI SKUPINE IZ MARIBORA:

Naslov: Alternativni center,
Cafova 5, Maribor

Program skupine:

Četrtek: ob 18.00 – študijski krožek
ob 19.00 petje duhovnih pesmi
ob 20.30 meditacija

SREČANJA SAI SKUPINE IZ VELENJA:

Naslov: Dom učencev, Efemkova 61,
Velenje

Velenjska skupina se srečuje vsako sredo
in sicer od 18.00 do 20.00

SREČANJA SAI SKUPINE IZ NOVEGA MESTA:

Skupina se srečuje vsak četrtek ob 18.00.
Za ostale informacije v zvezi s srečanji
skupine v Novem mestu
pokličite številko 07 30 73 940 (Robert).

“SAI GLASNIK” je glasilo Sri Sathya Sai
organizacije Slovenije.

Izdajatelj: Društvo za razvoj človeških vrednot
Sri Sathya Sai center Ljubljana 1

Odgovorni urednik: Mark Tim Atlanty

Glavni urednik: Severin Trifunović

Namestnik glavnega urednika: Tina Hribar-Trifunović

Tehnični urednik: Marko Prijatelj

Priprava in oblikovanje: Alja & Marko Prijatelj

Jezikovni pregled: Ljubica Klančar in Erik Majaron

Naklada: 800 izvodov

Glasilo je brezplačno.

Sai glasnik v spletu: <http://www.sathyasai-drustvo.si>

Svoja mnenja in komentarje v zvezi s Sai glasnikom
lahko pošljete na e-naslov: saiglasnik@hotmail.com
ali na hišni naslov izdajatelja.

Iz vsebine:

<i>Sathya Sai Babovih 10 načel</i>	...4
<i>Približal se bom svojim slednikom</i>	...6
<i>Tri visoke ovire na poti spoznanja</i>	...11
<i>Koraki do spoznanja enosti</i>	...12
<i>Napotki za življenje</i>	...14
<i>Utrinki iz Sai Babovega življenjepisa.</i>	...21
<i>Služenje človeku je služenje Bogu</i>	...22
<i>Odzivi na program »Strop nad željami«</i>	...24
<i>Iz pogovorov s Sathya Sai Babo</i>	...27
<i>Življenje vredno človeka</i>	...30

SATHYA SAI BABOVIH 10

NAČEL

Ko je Sai Baba leta 1968 odprl kolidž za dekleta v Anantapurju, je imela govor ob slovestni otvoritvi tudi soproga tedanjega predsednika Indije. V svojem govoru je cenila Sai Babovo prizadevanje in dodala, da bi moral Sai Baba s svojimi čudežnimi močmi poskrbeti tudi za vse lačne ter odpraviti revščino po celi državi. V tej izjavi je čutiti tudi nekaj sarkazma. Toda, takoj za njo je občinstvo nagovoril Sai Baba in v svojem govoru podal repliko na njen predlog. Rekel je, da je dejansko predsednikova in ne Sai Babova naloga, da poskrbi za lačne in revne v državi. Sai Babova naloga je, da zagotovi ljudem tisto, kar jim ne more zagotoviti nobena vlada - božansko blaženost; samospoznanje. Avatarji se rodijo z namenom, da razkrijejo vseprežemajočo božanskost ter pomagajo ljudem, da to božanskost dejansko spoznajo kot svoje bistvo. Znano je, da potrebuje človek duhovnega učitelja in sistematično duhovno vadbo, če želi doseči samospoznanje – cilj življenja. Toda, prvi korak v katerikoli obliki duhovne vadbe je usklajevanje življenja z osnovnimi moralnimi načeli. Naše navade in način življenja ne smejo škodovati ne nam ne drugim ljudem. S tem namenom, kot svetovni učitelj, je Sai Baba podal deset univerzalnih načel za vse ljudi. Ta načela so naslednja:

1. Deželo, v kateri ste rojeni imejte za sveto. Ljubite svoj narod, mu služite, vendar nikoli niti v mislih niti z besedami ne kritizirajte ali ponižujte ostalih narodov.
2. Enako spoštujte vsa verstva.

3. Zavedajte se bratstva človeštva – na vse glejte kot na svoje brate – ljubite vse.
4. Naj bosta vaša hiša in okolje vedno čista. To bo prispevalo k higieni in zdravju ter vam pomagalo na splošno.
5. Bodite usmiljeni, vendar beračev ne spodbujajte s tem, da jim dajete denar. Zagotovite jim hrano, obleko, zavetje in jim pomagajte na druge načine (nikar ne spodbujajte lenobe).
6. Nikoli ne podkupujte in tudi ne sprejemajte podkupnine. Nikoli se ne pustite podkupiti.
7. Brzdajte zavist in ljubosumje, razširite svoj pogled; na vse glejte enako, ne glede na njihov družbeni položaj.
8. Po najboljših močeh se potrudite, da vse naredite sami. Lahko ste bogati in imate služabnike, ki vam pomagajo, toda služenje družbi morate opraviti osebno.
9. Čutite in negujte ljubezen do Boga in strah pred grehom. Prezirajte greh.
10. Nikoli se ne pregrešite zoper zakone države. Vestno jih upoštevajte v mislih, besedah in dejanjih. Bodite vzorni državljani.

Ni nam treba spiti vsega oceana, če se želimo prepričati v njegovo slanost. Ni nam treba prebrati vseh

svetih knjig, če si želimo božanske milosti in ljubezni. Že ena sama kapljica nas bo prepričala v slanost. Dovolj je, pravi Sai Baba, če v svojem vsakdanjem življenju upoštevamo in udeležimo vsaj en vidik duhovnega nauka.

V imenu Sathya Sai centra
Ljubljana 1
vam želim prijetno branje.
Severin

PRIBLIŽAL SE BOM SVOJIM SLEDNIKOM

*Govor Sri Sathye Sai Babe ob šestdesetem
rojstnem dnevu*

Boga imenujemo Išvara, saj iz njega izvirata in se vanj stekata blaginja in moč. Znan je tudi pod imenom Šankara, saj je utelešenje svetosti in napredka. Bog ne pozna ne smrti, ne rojstva. Nima nobenih potreb in želja. Prav nič mu ne manjka in po ničemer ne hrepeni. Kljub temu, da je Bog pravi temelj človekovega življenja, pa človek zlahka pozabi nanj. Ne želi se soočiti z dejstvom, da so (materialni) predmeti le predmeti in nič več, zato se je njegov um spremenil v klopčič želja.

ŽELJO USMERITE V DUHOVNI NAPREDEK

To prizadevanje in hrepenenje, ta želja, ki žene človeka, se v jeziku vedске filozofije imenuje kama. Ko duh poizvedovanja postane bolj pronicljiv in poglobljen, človeka ponese onkraj svetov čutil in celo onkraj omejenih sposobnosti razuma, onkraj zvezd in vesolja, in mu pomaga, da se potopi v neskončni ocean blaženosti. Če pa kama ostane ujeta v motenj polnem predmetnem svetu, človeka potisne v nesrečo. Usmerjena v duhovni napredek človeka nagradi in njegovo srce izpolni z božanskim navdihom, saj je božanskost osvobodjena različnih stanj uma in telesnih oblik; ne razlikuje med všečnim in nevšečnim; ne določata je čas in prostor. Je večno čista, je zavest. Osvobodjena je zavajajoče dvojnosti. Samo tisti, ki v sebi nosijo popoln mir, lahko dosežejo vizijo Boga in slavijo herojsko zmago. V denarju ni nobenega zla. V izobrazbi ni nobenega zla. V znanju in inteligenci ni nobenega zla. Toda zlo se prebudi skozi dejavnosti, ki jih človek opravlja z njihovo pomočjo. Čista voda je brezbarvna. Če jo nalijemo v črno steklenico, je videti črna. V rdeči steklenici pa rdeča. V resnici voda ni ne rdeča, ne črna. Barva je posledica tega, kar smo z vodo storili. Kadar denar, izobrazbo, pamet in inteligenco poseduje radžasična oseba, pri kateri prevladujejo strasti, čustvenost in pretirana družabnost, potem z njimi seje sovrašтво, ambicijo in slo. Če jih poseduje tamasična oseba, ki je lena, vase zaprta in samoljubna, povzročajo skopost, pohlep in zavist. Če pa jih uporablja satvična oseba, pri kateri prevladujejo enakodušje, uravnoveženost in čistost, spodbujajo sočutje, težnjo po služenju, enakosti celega

človeštva in svetovnemu miru. Povzdigniti svoj značaj na satvično raven je dolžnost vsakega posameznika, to vsak dolguje sebi. To je pot; to je pravi cilj. Nenehno morate stopati po tej poti vse dokler ne dosežete cilja.

ČLOVEKOVA DHARMA IN DOLŽNOST

Človeka pri življenju ohranja samo Bog – jeosnova, zgradba in dovršitev. Pri razvijanju lastne božanskosti in zlitju z Bogom denar človeku prav nič ne pomaga. Pomagati mu ne more niti izobrazba. Upanišade oznanjajo, da nam osvoboditve pred smrtjo ne morejo zagotoviti ne delo, ne otroci, ne kopičenje bogastva. Doseči jo je mogoče le z nenavezanostjo, odpovedovanjem in požrtvovalnostjo. Na žalost

človek tega ne upošteva, temveč še naprej grabi in se oklepa. Zato trpi v objemu vse več vezi, ki postajajo vse bolj tesne. Temu se lahko najbolje izogne, če se zateče v družbo dobrih in svetih in zakoraka po njihovi dobrodejni poti. To je najboljšo ogrinjalo, ki štiti človeka. Moral bi biti vesel, da ga lahko nosi in si ga prisluži. Dharma med drugim ponazarja tudi nespremenljivo pravo naravo vsakega bitja – njegovo bistveno lastnost.

ČLOVEK MORA SPOZNATI SVOJO BOŽANSKO BIT

Zaprimer vzemimo avto. Njegovega bistva ne določa njegova oblika. Potrebuje še volan, kroglične

ležaje, gume, luči in žice. Vse to pa še vedno ne določa dharma avtomobila. Njegova dharma je, da nas varno in hitro pripelje do zelenega cilja. Dharma človeka pa je, da varno in hitro prispe na svoj cilj – k Bogu. To dolžnost mora izpolniti. Ta usoda je neizogibna. Vse ostalo – vsi dosežki in uspehi – je drugotnega pomena, ki v najboljšem primeru le dopolnjuje glavni namen. Človek mora brez omahovanja in odločno izpolniti to dolžnost. Čemu človeku dolgo življenje, če se ne zaveda pomena in namena življenja? Ni dovolj le živeti kot človek in se ponášati kot vzoren primerek svoje vrste. Človeka moramo presojati glede na motive njegovih dejanj in ideale, ki jim sledi. Prepoznati mora svojo božansko bit in jo poskusiti živeti v mislih, besedah in dejanjih. Človek ne more živeti brez Božje pomoči. Tudi Bog potrebuje človeka, da bi se lahko razodel. Če oče nima sina, kako naj bo potem oče? Beseda nara (človek) nakazuje koncept Narajane (Boga). Človek ustvari Boga po svoji podobi s poglobljenostjo svoje duhovne vadbe, Bog pa ustvari človeka po svoji podobi s svojo voljo. Večina ljudi je prešibkih, da bi si lahko zamislili Boga. Prešibka sta njihov razum in domišljija. Sebičnost tekočo vodo zamrzne v ledene kocke, ko pa posveti sonce modrosti, se stalijo in prevzamejo svojo resnično naravo. Sebičnost preprečuje duhovno vadbo in seje nepopustljivost in nevednost. Skvari razum in iz človeka naredi bedaka. Mogoče vam uspe iz peska iztisniti nafto ali prešteti zajčje brke, ne bo vam pa uspelo najti ene same omembe vredne vrline v takšnih neumnežih. Njihova največja pomanjkljivost je nehvaležnost za dobroto, ki so je deležni.

MOJA LJUBEZEN – MOJ NAJVEČJI ZAKLAD

Izmed vseh 1008 imen, ki jih sveti spisi priporočajo za čaščenje Sonca, so še posebej pomembna štiri izmed njih – uničevalec teme (zunanje in notranje); razprševalec megle (neodločnosti, dvoma itd.); uničevalec sovražnikov (tema se ne drzne soočiti s soncem) in uničevalec nehvaležnosti (nehvaležnost je posledica napačnega videnja, izkrivljenega pogleda). Sonce je svetloba, ki očem podarja vid. Zato nehvaležne kaznuje tako, da se jim izogiba (jih oslepi). Nehvaležnež takoj pozabi na vso dobroto, ki jo je prejel od sveta; njegovo srce je kot skala, na kateri dobrota ne more pustiti nobene sledi. Hvaležna oseba bo tudi najmanjšo uslugo cenila kot zaklad, medtem ko bo nehvaležnež takoj pozabil na darilo ne glede na njegovo vrednost, na koncu pa bo svojemu dobrotniku celo škodoval. Narava sveta je takšna, da se mora vsak soočiti s svojim nasprotnikom ali sovražnikom. Sai je edini, ki na celem svetu nima niti enega samega sovražnika. Nekateri zaradi lastne domišljije sklepajo, da jih ne maram. Vendar ni nikogar, ki ga ne bi ljubil. Vsi so mi ljubi. Naj vam povem, da danes na svetu ni nikogar, ki bi premogel toliko bogastva, lastnine in zakladov kot jih premorem jaz, niti svetovna banka, niti najbogatejši vladarji in kralji. Kaj je to bogastvo, ta lastnina, ta zaklad? To je moja nesebična, vesoljna ljubezen. Ta edinstveno mogočna ljubezen ohranja to telo sijoče in mlado. Običajno telo pri šestdesetih oslabi in um ni več tako buden. Jaz pa hodim naokrog bolj svež in čil kot kdajkoli prej. Vidim in slišim, igram in pojem tako vzneseno in predano kot kakšen šestnajstletnik. Sveta narava, ki sem si jo nadel,

ne bo dovolila, da bi me ovirale telesne ali kakršnekoli druge hibe.

KDOR JE Z MENOJ, UŽIVA VEČJI UGLED

Nekateri zavajajo dogodki, ki na mojo resničnost in cilj nimajo nikakršnega vpliva. S svojo šibko sposobnostjo razumevanja opazajo, da se je nekaj ljudi odvrnilo od mene in trdijo, da bo to prej ali slej vplivalo na moje nadaljnje delo! Kdor je odšel, tega ni storil zato, ker me ne ljubi več, temveč zato, ker mu nisem dal, kar si je želel. Ali pa pri meni ni bil deležen ugleda, kakršnega nudi zunanji svet. Ko pa ga povprašajo o tem, si izmisli druge razloge, s katerimi pojasni svoje ravnanje. Takšni ljudje niso sposobni dojeti, da jim življenje z menoj in skladno z mojimi napotili lahko prinese celo večji ugled. Kljub vsemu sem vesel, da so zadovoljni s svojim življenjem, pa čeprav me črnijo, da bi opravičili svoja dejanja. Tudi to je služenje, Božje darilo iz katerega črpajo »koristi«. Ali je ocean za svoj obstoj odvisen od rek, ali pa so reke odvisne oceana, ki v njih izliva dež in jih polni? Moj ugled in uspeh sta odvisna samo od moje volje, moje dobrote in moje ljubezni. Ne rasteta in ne upadata, če nekaj ljudi ostane ali odide. Oni sami so tisti, ki dobijo ali izgubijo. V nekem vinogradu je trta bogato obrodila. Mimo je šla lisica in se razveselila ob misli, da se bo najedla sočnega grozdja. Toda, naj se je še tako visoko poganjala v zrak, ji ni uspelo utrgati niti enega samega grozda. Na koncu se je izčrpana počasi odvlekla naprej. Njeno stisko je opazil krokar in zakrakil: »Sestra lisica! Si se preveč najedla grozdja?« Lisica pa mu je odgovorila: »Ogabno! Niti enega nisem mogla pojesti, tako grozno kislo je.« Tako pojasnjujejo svoj odhod. Zviti so kot lisica. Ker niso

mogli zadostiti merilom, ki jih postavljam, si izmišljajo izgovore.

VSI BODO JAVNO VIDELI SAIJEVO RESNIČNOST

Nihče nima ne pravice ne razloga, da bi s prstom kazal name in me črnil. Moja popolna nesebičnost, moje sočutno srce, ki je željno služiti in pomagati, moja odločitev, da širim mir in blaginjo, moja odločenost, da svetu podarim najvišjo blaženost - vse to je iz dneva v dan vidnejše, pri čemer sam vseskozi ostajam v neizmerni blaženosti. Niti za trenutek nisem zaskrbljen. Razmislite, ali na tem svetu obstaja še kdo, ki bi lahko zase trdil enako? Samo popolna nevednost ljudi pripravi do tega, da govorijo drugače. Ko bodo izkusili mojo ljubezen in se bo moje poslanstvo razkrilo pred njihovimi očmi, bodo utihnili in dojeli resničnost, ki je Sai. To spoznanje lahko vašo človeško naravo spremeni v božansko, v Saija. »Kdor spozna Boga, postane Bog.«

STROP NAD ŽELJAMI

Da bi omejili svoje želje, morate razmisliti o težavah, ki tarejo posameznika, družbo, državo in človeštvo. Zakoni in pravila, ki jih sprejme vlada, države ne morejo pozdraviti določenih globoko zakoreninjenih razvad. Zato je bila ustanovljena Sai organizacija: da bi člane spodbujala k omejevanju svojih želja. Danes ljudje zaradi šibke volje podlegajo skušnjavam, ki jim jemljejo denar. Bogatejši ko so, bolj so potratni. Celotna družina srednjega razreda, ki se le stežka prebija, skuša posnemati potratne navade lahkomišelnih bogatašev in drvi v pogubo. Delavec na dan zasluži 10 rupij, dvezapravi za pijačo, tri za kino, še dve za ponočevanje, njegova družina pa strada. Prvotni namen programa »Strop

nad željami«, s pomočjo katerega privarčevani denar darujete v sklad, je bil, da bi ta denar uporabili za služenje vaščanom, revežem in nepismenim. Pri tem pa ste zanemarili osnovno načelo programa. Prispevka, ki ste ga darovali v sklad niste privarčevali z opuščanjem želja. Niste se odrekli starim škodljivim razvadam. Nič manj ne kadite in popivate. Cilj programa je bil omejiti škodljive razvade, ne pa zbiranje denarja.

MOČ SAIJEVE VOLJE

Seveda je denar nujno sredstvo in kdor je prevzel odgovornost za projekte služenja, ga zagotovo potrebuje. Sai organizacija je posvojila 6000 vasi, ki jih oskrbuje z vsem potrebnim za šole in zdravstveno oskrbo, poleg tega pa gradi tudi ceste in vodnjake. Ko se odločim za projekt, morajo biti finančna sredstva za njegovo izvedbo sama od sebe na voljo brez vsakršnega zbiranja denarja. V moji volji je moč, ki uresniči moje načrte. Moja volja je bila, da se v Putapartijuzgradikolidž. Zgradilga je Rajmatha iz Nawanagarja. Da bi ga obiskovali študentje s primernim predznanjem, je bila moja volja, da se zgradi še srednjo šolo; za dovoljenje, da jo postavi, je prosil Bozzani iz Amerike. Pomislil sem, da mora biti tukaj izobraževanje na osnovi Saijevih naukov na voljo tudi osnovnošolcem. Craxi, brat italijanskega premiera, se je ponudil, da zgradi osnovno šolo. Ko sem se v Bangaloreju odločil za gradnjo kolidža in študentskega doma, me je Elsie Cowan prosila, da jo dokonča. Takšna je moč moje sankalpe, moje volje. Še en dogodek. Sto tisoči, ki pridejo sem, so celih osem dni deležni polnega gostoljubja. Zajtrk, kosilo in večerja so okusni, kot bi bil praznik. Ko pa se zgodi,

da nekdo zastoj nahrani deset ljudi, gostitelj zahteva, da se to pod velikim naslovom objavi v časopisu. Toda, kdo si želi publicitete, če se pri njemu doma na kosilu zberejo njegovi ljubi sorodniki? Četudi je na tisoče ljudi deležnih gostoljubja, se zaradi tega ni potrebno postavljati pred drugimi. Ko sem pomislil, da bi rad vsem, ki se bodo tu zbrali za praznovanje rojstnega dne nudil vse udobje, sta Bhaskara Rao iz zahodnega in Karunyanandaizvzhodnegaokrožja Godavari prišla v Kodaikanal in me prosila, naj ju blagoslovim s to sveto odgovornostjo. Posvaril sem ju, da bo prišlo na tisoče ljudi, kar je zanju pretežko breme, vendar sta kljub temu vztrajala, rekoč: »S tvojim blagoslovom jih lahko oskrbiva tudi na milijone.« Takoj in brez nepotrebnega pompa je prispelo 5000 vreč riža iz obeh okrožij in iz okrožij Krishna, Guntur in Nellore. Na stotine vreč žita, moke in sudžija je prispelo iz Punjaba, na to pa še enaka količina sladkorja iz Uttar Pradesha. Člani Sai organizacije so iz Madrasa prinesli ogromne količine stročnic. Ali jih je kdorkoli prosil ali zahteval od njih, naj to storijo? Ali bi vse to dobili, če bi jih prosili ali od njih to zahtevali? Poskusite in videli boste, kaj se bo zgodilo. Vse je bilo podarjeno spontano, tiho, iskreno, z mnogo ljubezni in ponižnosti. To je njihovo dejanje thjage, služenja prek požrtvovalnosti.

KROŽENJE DENARJA MORA ZAGOTOVITI ZDRAVJE

Človek mora imeti ravno toliko premoženja kot ga potrebuje. Z njim je tako kot s čevlji. Če je čevelj prevelik, v njem ne moremo hoditi; če je pretesen, ga ne moremo obuti. Preveč denarja je mučenje; bogati bi se s tem strinjali. Neumno je kopiciti bogastvo in sedeti na kupu

denarja, ki sčasoma strohni. Raje z njim pognojite polje in pomnožite žetev. Konec koncev, koliko in kako dolgo lahko človek sploh uživa? Pes lahko vodo samo liže, četudi jo pije iz jezera. Da bi bili zdravi, mora denar krožiti kot kri. Člani organizacije morajo razumeti te ideale in jih upoštevati. Pravzaprav v nobeni drugi organizaciji ne služi predano toliko nesebičnih posameznikov. Če jih dobro opazujete, boste videli, kako z nasmehom in navdušenjem delajo v kuhinjah in strežejo obroke, čistijo in pometajo, pa čeprav večina ni vajena fizičnega dela in spanja na prostem. Njihova vera jim je podarila pogum. Prostovoljci in prostovoljke, člani in članice organizacije Seva dal trdo delajo v pravem duhu posvečenosti in predanosti. Ob začetku praznovanja mi je Kasturi povedal, kaj je slišal po radiu. Obali se je bližal ciklon, ki naj bi napredoval proti Nelloreju in Ongeleju ter povzročil hude nevihte tudi v Rayalaseemi. Vendar se ni nič zgodilo. Predanost tukaj zbranih in tistih, ki so hiteli sem, je delovala kot ščit, ki je izničil ciklon. Če bi se ciklon razbesnel, bi se sledniki znašli v precejšnih težavah. Njihova predanost je ganila moje srce in moja volja je bila, da jih prav nič ne sme ovirati. Moje srce je mehko kot maslo, toda tudi maslo je potrebno segreti, da se stopi. Segrela ga je vaša predanost. Nihče ne ve, kam se je ciklon umaknil! Je ta čudež sploh mogoče opisati?

POSTANITE JUNAŠKI GLASNIKI DHARME

Vaša disciplinirana predanost, vaša ljubezen in pogum so pravi zgled. Ne spodobi se, da hvalim svoje rojake. Prišli so tudi številni zahodnjaki, pa čeprav jim je tu v vseh pogledih neudobno. Pogumno se spopadajo s

tukajšnjimi razmerami. Za vsakega izmed njih je to pravo spokorjenje. Svoje dneve, dejanja, razum in sposobnosti morate uporabiti za to, da postanete pogumni glasniki dharme in karme. Od vas si želim le eno stvar. Bodite bratski do vseh. Vedno delujte pravilno. Odrecite se sebičnim dejanjem. Izkoristite vsako priložnost za to, da služite nepismenim in revnim. Kot del praznovanja šestdesetega rojstnega dne sem vam namenil preizkus, ki ga morate sprejeti. Ko ga boste zmagoslavno prestali, boste postali pravi ljudje. Kmet preorje njivo, poseje semena, opazuje rast pridelka in ga na koncu požanje. Temu sledi postopek prebiranja zrnja. Pleve odnese veter, dobro seme pa ostane. Od tega trenutka dalje bom prebiral; s preizkusom bom odstranil vse pleve.

SAIJA IN SAIJEVE PROSTOVOLJCE POVEZUJE LJUBEZEN

Človek opraviči in dokaže lastno vrednost le s služenjem, ki se ga loti iskreno, nesebično in brez najmanjšega pričakovanja nagrade. Služenje je edina pot do samouresničenja. Je najvišji izraz ljubezni in požrtvovalnosti, ki je del te ljubezni. Služenju se morate posvečati vse do svojega zadnjega diha. Ne morete se kratko malo upokojiti po nekaj letih služenja ali ko dosežete določeno starost. Kadar je med vami takšen Bog in učitelj, ne bi smelo primanjkovati prostovoljcev. Prostovoljci so Božja slava. Ahalja (osebnost iz Ramajane), ki se je zaradi uroka spremenila v skalo, si je morala z nenehnim spokorjenjem zaslužiti dotik Ramovih božanskih stopal, da bi bila deležna življenja, ljubezni

in svetlobe. V življenje obujena Ahalja je Ramova slava. Sathyo Saija in njegove prostovoljce neločljivo povezuje ljubezna in zvestoba. Sai obstaja za vas in vi obstajate za Saija. Ne moremo biti ločeni. Pa še nekaj. Pojavila se je lažna govorica, ki med ljudmi povzroča zmedo: da Svami po svojem šestdesetem letu ne bo več dostopen in da se bo spremenil. Moja narava se ne spreminja. Nikoli se ne bom oddaljil od svojih slednikov. Od sedaj naprej jim bom celo vse bolj na voljo. Sathya Sai je Resnica. Kako naj se Resnica spremeni? Zato takoj prenehajte s tovrstnimi ugibanji in izmišljotinami ter začnite služiti soljudem. *Prasanthi Nilayam, 23. november 1985*

Prevedla: Tina

TRI VISOKE OVIRE NA POTI DO SPOZNANJA

V enem izmed svojih predavanj je Sai Baba poudaril, da sta človeku podarjena razum in bistroumnost. Vendar človek kljub temu ne more prepoznati svojega resničnega jaza. Baba je dejal, da je razlog za to skupni vpliv karme oziroma dejanj iz prejšnjih življenj. Zaradi dobrih dejanj se posameznik rodi kot človeško bitje. Če pa se v danem človeškem rojstvu oseba poslužuje zla, kot je prešuštvo, kraja, lažnivost in tako dalje, so tudi posledice zle. Te posledice so treh vrst (in Baba jih imenuje): *mala*, *vikšepa* in *avarana*; mračijo duhovno videnje človeka in mu preprečujejo prepoznati čudovito obliko njegovega resničnega jaza. Baba je nato nadaljeval z razlago pomena treh pglavitnih pomanjkljivosti.

Mala je skupni učinek zlih dejanj iz prejšnjih življenj. Njeno bistvo ponazarja naslednja zgodba.

Trgovec z diamanti je odšel na službeno pot. Potoval je na konju. Ko je konj tekel hitreje, je torba, v kateri so bili diamanti, neopaženo padla na tla.

Dva brata, ki sta potovala za trgovcem, sta torbo našla. Ob pogledu na dragocene diamante jima je pohlep zameglil um. Oba sta jo hotela vzeti zase. Medtem ko je mlajši pazil na torbo, je starejši brat odšel poiskati hrano. Na poti je dobil še eno pregrešno zamisel – da svojega mlajšega brata kar ubije. Po tej zamisli je v hrano zamešal strup. Prišel je nazaj in dejal: »Dragi mlajši brat, najprej pojey svoj obrok. Ko boš jedel, bom jaz

pazil na diamante.«

Mlajši brat pa je imel svoje načrte. Ko se je starejši brat sklonil nad diamanti, da bo pazil nanje, mu je mlajši brat s težkim mečem zadal usodni udarec na vrat. Radosten, ker je bil sedaj edini in glavni lastnik draguljev, je z užitkom pojedel hrano. Ker pa je bila zastrupljena, je tudi on umrl.

Čeprav sta brata dobila dragocene diamante, od njih nista imela nobene koristi. Mala ju je vodila k zlemu dejanju. Glavni vzrok male sta zla misel in zlo dejanje, ki ju je mogoče izničiti le z nenehno mislijo na Boga in z razmišljanjem o Njem. Ni druge poti.

NEMIREN UM

Naslednja je *vikšepa*, ki pomeni pomanjkanje umirjenosti uma.

Ramakrišna Paramahamsa je služil kot duhovnik v veličastnem templju Boginje Kali. Tempelj je zgradila pobožna dama, mestna sodnica Rani Rasamani. Nekega dne je obiskala tempelj in prosila Ramakrišno, naj zapoje hvalnico Božanski Materi. Ko je pel, so častilci, skupaj z Rasamani, pozibavali glave skladno z melodijo. Paramahamsa je nenadoma prenehal peti in prisolil glasno kľofuto gospe Rasamani. Oštel jo je: »Vaše telo je tukaj. Vendar je vaš um drugje – na lastninskem postopku v Kalkuti!« Sodnica Rani je bila vzvišena in pobožna. Zato je Ramakrišnovo opombo sprejela v pravem duhu kot zaslužen kazen za nemiren um.

Za osvoboditev od vikšepa obstaja le ena pot – neusmiljeno urjenje zbranosti in osredotočenja.

NAPAČNO PREPRIČANJE O LASTNI IDENTITETI

Sedaj pride *avarana* ali napačno prepričanje o lastni identiteti.

Sem študent, sem učitelj, sem duhovnik, sem vojak, sem ženska, sem moški in tako dalje. Na ta način oseba zmotno misli: »Jaz sem telo.« Tovrstna nevednost je napačno prepričanje o sebi. Če meditirate globoko in razsodno, se boste kmalu zavedeli, da niste ne študent, ne učitelj, ne duhovnik, ne vojak, ne ženska, ne moški. V resnici ste utelešenje Atme. Da bi prepoznali to stvarnost, morate preseči napačno prepričanje o sebi. Breja tigrice je prečkala reko in nenadoma skotila mladiča. Deroča voda je odnesla mamo, mladič pa je niže ob toku dosegel obalo in se pridružil čredi ovac.

Ko se je dan za dnem mešal z ovcami, je sčasoma popolnoma pozabil, da je tiger. Jedel je travo, kot so jo jedle ovce in je blejal tako kot ovce. Popolnoma se je prenehal zavedati svoje naravne in prirojene moči in zmožnosti.

Čez nekaj časa je velik tiger napadel čredo in opazil tigrovega mladiča sredi črede. Bil je presenečen, ko je opazil njegovo vedenje, ki je bilo popolnoma enako ovcam. Ujel je mladiča in ga odnesel k vodnemu zajetju. Pokazal mu je njegovo podobo na vodni gladini: »Poglej, nisi ovca, tiger si. Prepoznav svojo resnično osebnost!« Šele takrat je lahko mladič spoznal resnico. Edini način osvoboditve od tega napačnega prepričanja je popolna predaja Bogu.

Prevedla Marjeta

KORAKI DO SPOZNAVANJA ENOSTI

Ljudje! Vaša narava je popolnost. Ste Bog, ki hodi po zemlji. Ali obstaja večji greh od tega, da se imate za »grešnike«? Če sprejmete takšno ime se ponižujete. Vstanite! Odvrzite ponižujoči občutek, da ste ovca! Nikar ne verjemite v to, saj ste atma. Ste kapljice nektarja nesmrtnosti; večna resnica, lepota in dobro. Nimate ne začetka ne konca. Vse materialne stvari so vaši služabniki in ne obratno, kot se vam to danes zdi.

- Sathya Sai Baba

V človeku je neskončnost... Res je nerazumljivo kako je lahko človek začel gledati nase kot na bitje obsojeno na propad. Neko osebo lahko vidimo kot vražjo drugo pa kot božansko, vendar je resnica obeh atma. Ne morete trditi, da neka oseba ima manj atme kot druga oseba. Ko opazite pomanjkljivosti nekoga, morate razumeti, da so le-te prisotne samo v njegovem ali njenem obnašanju. Ne mislite, da v njem ali njej ni božanske atme. Pomanjkljivosti se pojavijo v osebi zaradi družbe v kateri se giblje ali zaradi pomanjkljivosti okolja v katerem je odraščala. Niso pa prirojene njegovi ali njeni naravi, ki je božanska.

KAJ JE TA »JAZ«?

Vsako živo bitje o sebi reče: »Jaz, jaz. Jaz sem... ta in ta.« Vsak si lasti »jaz« in ga uporabi, ko imenuje samega sebe. Če bi lahko govorile, bi tudi ptice, zveri in druga živa bitja naredile isto in bi sebe imenovala »jaz«. Poleg njih bi tudi vrhovi gora, hribi in drevesa rekli: »Jaz sem hrib, jaz sem mravljišče, jaz sem drevo«, če bi le lahko spregovorili. Če o tem razmislimo, bomo hitro dojel, da izraz »jaz« predstavlja veliko skrivnost. Nepismeni nevednež uporablja ta izraz, tako kot ga uporablja modrec, ki je videl Boga. Pravijo, da celo sam Bog Sebi reče »Jaz«. Ko se boste poglobili v njen pomen, vas bo beseda »jaz« dejansko pripeljala do vrhovne božanskosti. »*Thath thvam asi*« - »To si ti«, »To sem jaz«, »Jaz in To sva eno« - izjavlja vedski pregovor, ki predstavlja jedro vsega učenja in velja za najbolj vzvišeni nasvet.

Ko se človek odloči na splošno izvedeti o »jazu« in njegovih značilnostih, odgovor lahko dobi v naslednjih izjavah: »*Tokom dneva,*

ko sem buden, delam. Ponoči spim. V spanju doživljam sanje. In tako jaz - dokler delam in zbiram izkušnje podnevi in ponoči - umiram.« Če pogledamo omenjene izjave, lahko ugotovimo, da le-te izvirajo iz znanja, ki ga je oseba zbrala v tem življenju. Oseba je prepričana, da »*moj jaz nastane, ko se rodim.*« Toda, ali je »jaz« obstajal pred rojstvom? Če je, kako lahko rečemo, da se je rodil? Tudi če zanemarimo takšen pomislek, se vprašamo *kako* je obstajal in *kje* je bil? Ali je bil brez telesa in imena? Ali je bil izven dosega čutil? Takšna vprašanja močno pestijo iskalca resnice. Potrebno je jasno razumeti, da »jaz« ni v odnosu in ni vezan na nobeden predmet, stvar ali bitje; ni vezan na določeno ime in obliko. Zapomnite si, da, ko spoznate »jaz« in se poistovetite z njim, oziroma, ko najdete odgovor na vprašanje »*Kdo sem jaz?*«, boste spoznali in dojel celotno veselje in vse njegove skrivnosti.

KAKO DOUMETI VESOLJE?

Vesolje je ustvaril Bog iz samega Sebe, kar pomeni, da je On stvarnik in hkrati tudi snov iz katere je vesolje sestavljeno. Ko rečemo, da je Bog ustvaril vesolje iz Sebe se obenem naravno pojavi vprašanje: »*Kako se je lahko Bog pretvoril v te stene ali te stole? Bog je popolnoma čist, kako se lahko spremeni v te nečiste stvari?*« Poiščimo odgovore. Človek je v bistvu atma, čeprav je oblečen v telo. Z enega stališča se ne razlikuje od telesa, kljub temu pa čuti, da ni telo in da je njegovo bistvo različno od telesa. Čuti, da ni več otrok, kot je bil nekoč. Ni ne starec, ne moški, ne ženska. Čuti le, da je osebno šel skozi svoje otroštvo, mladost, srednja leta in starost, skozi moškost in ženskost in vsa druga stanja in spremembe. Tako sta tudi veselje in ves ustvarjeni

svet le milijarde Božjih teles. Ko se Eno spremeni v mnogoterost, (oziroma) ko se Bog manifestira kot narava, ki je sestavljena iz petih elementov, nikar ne mislite, da je Njegova vrednost s tem manjša. Ko bankovec zamenjate za kovance se vrednost bankovca ne zmanjša. Tako tudi naravo sprejmite kot Boga in ne kot množico čutnih vtisov ali čutnih privlačnosti. Kamorkoli pogleda vaše oko, karkoli sliši vaše uho, česar koli se dotaknejo vaši prsti, vaš jezik okusi, vaš nos povonja, torej vse kar ima obliko, vse kar lahko slišite vse, kar je otipljivo, ima okus ali vonj, sprejmite kot božanskost. Ne dovolite, da vaša čutila prevzamejo le zvok ali le okus, temveč zaglejte Boga v vsem. Dočakajte in sprejmite samo Njega.

Riža, ki ni olupljen ne boste jedli, ali ne? Občutek vam govori, da ga morate olupiti in skuhati preden ga zaužijete. Zakaj potem jemljete naravo takšno kot se vam zdi? Odstranite najprej čutilno privlačnost, ki jo ima, naredite iz nje izraz božanske volje in šele takrat jo sprejmite. Svojo resnico ste pozabili, ker ste se zapletli v neresnico. Ljubezen, umirjenost, resnica, blaženost predstavljajo naravno pot. Sovraštvo, laž, spopadi, žalost in pohlep pa so nenaravni.

TRIJE KORAKI

Nevednost lahko odstranite s sprejemanjem Božje vseprisotnosti ter z zlitjem svoje osebnosti z Njegovo univerzalnostjo. **Prvi korak** je stališče: »*Jaz sem Tvoj.*« Naj val odkrije, da pripada morju. Ta korak ni tako enostaven kot se zdi. Val potrebuje veliko časa, da se zave neizmerne morja pod seboj, ki mu daje življenje. Njegov ego je tako močan, da se ne bo tako zlahka pokoril in

poklonil morju. »Jaz sem Tvoj. Ti si Gospodar, jaz sem služabnik. Ti si neizmeren, jaz pa omejen.« Takšno zavedanje bo ukrotilo ego in ovrednotilo vsa dejanja. Takšen pristop k Bogu primerjamo z odnosom mucka do njegove matere. Mladič žalostno bevška in prosi za zaščito in hrano in s tem odstranjuje vse preostale sledi ega. **Naslednji korak** se zgodi, ko val zahteva podporo morja kot svojo pravico. Bog mora prevzeti odgovornost, da vodi in ščiti posameznika, saj je le-ta pomemben in je zato pomembno, da ga reši. Bog bo zagotovo zadovoljil potrebe vernika. Starodavni pesnik Surdas je pel: »Ti si moj in ne bom te zapustil; v svoje srce te bom zaklenil; od tam mi ušel ne boš.« **Zaključni korak** predstavlja naslednje stališče: »Ti si jaz. Jaz sem le slika, Ti si resnica. Jaz nisem ločen od Tebe. Dvojnosti ni, ker je vse Eno.« Dvojnost je le iluzija.

Prva teorija je dvojnost (dvaita). Druga teorija je delna enost (visištadvaita), ki predstavlja višji nivo duhovnega raziskovanja in izkušnje. Delna enost govori o treh elementih: Bogu, posamezni duši in naravi ter o njihovem povezovanju v celoto. Privrženci teorije o dvojnosti menijo, da je vesolje velik stroj, ki ga je ustvaril Bog in s katerim Bog tudi upravlja, medtem, ko privrženci teorije o delni enosti menijo, da je vesolje pojav, ki ga Bog prežema in izpolnjuje. Toda, privrženci teorije o enosti (advaita) izjavljajo, da Bog ni ločen od vesolja, saj se je On sam spremenil vanj in je zato Bog vse, kar obstaja. Ne obstaja nič razen Boga, nič drugega, nič drugega. To je resnica, ki jo morajo sprejeti vsi, kajti to je najvišja resnica. (Iz knjig: *Sathya Sai Vahini in Sathya Sai Speaks*)

NAPOTKI ZA ŽIVLJENJE

Sai Babovi sledniki vedno znova poskušajo predstaviti Sai Babove obsežne nauke v kar najbolj izbrušeni obliki, da bi jih vsi bolj razumeli, usvojili in primerno udeležili v svojem vsakdanjem življenju. Predstavljamo vam nekaj takšnih, vedno dobrodošlih predlogov.

Kaj je bistveno za srečno življenje:

1. *Hrana* - vse, kar je potrebno za ohranjanje telesa pri življenju.
2. *Meditacija* - premišljevanje o Bogu, da bi lahko vstopili v Božji tempelj in se zlili z Njegovo slavo.

Kaj bi morali gojiti v srcu:

1. Pozabiti bi morali škodo, ki so nam jo prizadejali drugi.
2. Pozabiti bi morali dobro, ki smo ga storili drugim.

Pri iskanju sreče moramo biti pozorni na tri temeljne dolžnosti:

1. Pozabiti moramo, kar je treba pozabiti, to je svet, ki nas obdaja in njegove varljive užitke.
 2. Doseči moramo, kar je treba doseči, to je Božanski cilj, prisotnost Vsemogočnega.
 3. Odpovedati se moramo tistemu, čemur se je treba odpovedati, to je materialnim željam in težnjam.
- Ta prizadevanja zelo lepo povzema vedska molitev: *Asatho ma sadgamaja, thamaso ma džjothir gamaja, mrithjor ma amritham gamaja*, »Vodi me od neresnice

k resnici, iz teme v svetlobo, od smrtnosti k nesmrtnosti«.

Boga neizmerno veselijo tri stvari:

1. Jezik, ki se nikoli ne laže.
2. Telo, ki ne škoduje drugim.
3. Um, ki ni navezan in ki ne sovraži.

To troje predstavlja *trojno čistost*. Opuščanje laganja, zadajanja bolečine drugim in zlonamernosti. Vadite se v tišini, saj ta jeziku preprečuje, da bi zašel stran od resnice.

Stanovitni um lahko razvijemo s tremi vrstami duhovne vadbe:

1. *Vadba ribe* –riba preživi samo v vodi. Če jo vzamemo iz vode, pogine. Nekateri si lahko urijo um samo v samoti. V množici jim ne bo uspelo. Če se posameznik ni zmožen zbrati, kadar je med ljudmi, a to lahko stori v tišini, ga imenujemo *ribji vajenec*.
2. *Vadba kopenske živali* – ta vadba je primerna za posameznika, ki se lahko osredotoči samo na kopnem. Tega ne more storiti nikjer drugje, na primer v vodi. Nekateri se lahko osredotočijo samo, če sedijo v družbi drugih ljudi. Ne morejo se zbrati v tišini. Če so sami, začnejo razmišljati o svojih družinskih težavah.
3. *Vadba želve* – Želva lahko živi v vodi in na kopnem. Oseba, ki se lahko zbere kot želva, se je zmožna osredotočiti v samoti ali v družbi. To imenujemo *vadba želve*.

Štiri smernice za posvetitev našega življenja in čiščenje našega uma, da bi stopili v stik z Bogom v nas:

1. Odpovejmo se pokvarjeni družbi.
2. Veselimo se priložnosti, da smo lahko med dobrimi ljudmi.
3. Podnevi in ponoči se posvečajmo dobrim dejanjem.
4. Nikoli ne pozabimo, kaj je trajno in kaj ni.

Zanimati bi se morali za štiri vprašanja:

1. Kdo sem?
2. Od kod prihajam?
3. Kam grem?
4. Kako dolgo bom tu?

Na ta štiri vprašanja odgovarjajo štiri Vede. Vsako duhovno poizvedovanje se prične s temi vprašanji in išče odgovore nanje. Če v nabiralnik vržemo pismo brez naslova naslovnika ali pošiljatelja, ne bo nikamor prispelo. Zaman je bilo napisano. Prav tako smo zaman prišli na ta svet, če ne vemo, od kod prihajamo in kam gremo. Pismo bo pristalo na uradu za izgubljene predmete. Posamezna duša pa bo ujeta v krogu rojstev in smrti in ne bo nikoli našla izhoda. Samopoizvedovanje je bistvena duhovna disciplina, s katero lahko najdemo prave odgovore. Odgovori morajo postati del naše izkušnje.

Kaj lahko odslej storimo za svoje življenje:

1. *Čistost* – odrecimo se zlim mislim, slabim navadam, nizkotnim dejanjem, ki nam preprečujejo, da bi se spoštovali.
2. *Služenje* – služimo drugim, saj so odraz enega Bistva, katerega odraz smo tudi mi. Nihče ni resničen, razen če se prepusti Edinemu izvoru.
3. *Vzajemnost* – nenehno negujmo občutek, da smo povezani z vsem stvarstvom.

4. *Resnica* – ne slepimo sebe ali drugih z izkrivljanjem svojih izkušenj.

Da bi stalno bivali v Prasanthi Nilayamu (Domu najvišjega miru), se moramo držati petih zahtev duhovne vadbe. Naše vasi in domovi se morajo preobraziti v Prasanthi Nilayam. Te zahteve so:

1. *Tišina* – prvi korak na poti duhovne vadbe, ki olajša kasnejše korake. Z njo se poveča samoobvladovanje in zmanjša možnost jeze, sovraštva, zlobe, pohlepa in ošabnosti. Konec koncev lahko Božje stopinje slišimo le, kadar v našem umu vlada tišina.

2. *Čistost* – vrata k Bogu. Brez zunanje in notranje čistoče ne moremo Boga ustoličiti v svojem srcu.

3. *Služenje* – varuje nas trpljenja. Ko vidimo nekoga trpeti, to širi naš pogled, krepi naše zavedanje, pogloblja naše sočutje. Vsi valovi so na istem morju in pripadajo istemu morju. Služenje to zavedanje trdo zasidra v nas.

4. *Ljubezen* – ne preračunavajmo, ne merimo odziva, rezultata ali povračila. Ljubezen pokliče, ljubezen odgovori. Ljubezen je Bog, živimo v ljubezni.

5. *Strpnost* – nikogar ne sovražimo. Nikogar ne smemo podcenjevati, nihče nam ne sme biti podrejen, nepomemben ali pogršljiv. Vsak ima svojo vlogo, ki mu jo je dodelil Vsemogočni. Ne omalovažujmo, ne žalimo in ne prizadenimo nobenega bitja, zakaj On je v vseh bitjih in naša žalitev je v resnici bogoskrunstvo.

Človek trpi zaradi petih vzrokov:

1. Zaradi pomanjkanja modrosti se človek počuti šibkega in slaboumnega, nesposobnega, da bi spoznal svojo prirojeno božansko

naravo.

2. Zaradi navezanosti na posvetno življenje človek pozabi na svoj pravi cilj. Svojemu umu pusti, da mu zavlada. To pa je razlog za trpljenje in potrnost.

3. Pohlep nas spravi v težave. Če se nam želje ne izpolnijo, smo nesrečni. Če pa se nam izpolnijo, postanemo nečimrni. To slabi naravne človeške vrline.

4. Nenasitna želja po hišah, vozilih, bogastvu... rodi trpljenje.

5. Ko človek ne dobi, kar pričakuje od drugih, postane zagrenjen. Sčasoma se spremeni v nizkotno in pomilovanja vredno bitje.

Pet stvari, ki jih moramo obvladati, da bi dosegli stopnjo Božje ljubezni:

1. *Posvetitev* – daritev; ko Gospodu darujemo rožo svojega srca, mora biti ta neomadeževana od želja, sovraštva, zavisti, pohlepa in podobnega.

2. *Predanost* – višja oblika ljubezni. Nenehno ljubeče razmišljanje o Bogu, ponavljanje Njegovega imena, Njegovo čaščenje in spokorjenje za vse, kar mu nasprotuje. Služenje Bogu je najvišja oblika predanosti.

3. *Disciplina* – najpomembnejša za študente. Posameznikovo stanje je odvisno od pravil in samoobvladovanja. V vsakdanjem življenju se moramo dosledno držati pravil.

4. *Razločevanje* – človek ne sme pustiti, da bi ga vodil um. Slediti mora svojemu razumu. Dokler bomo sledili umu, ne bomo spoznali Boga. Razločevanje je bistveno za vsakega študenta in izobraženega človeka.

5. *Odločnost* – vajeti. Če želimo nekaj doseči, moramo biti odločni in si z vsemi močmi prizadevati za svoj cilj. Ne smemo podleči dvomom in obotavljanju. Na tem svetu ni ničesar, kar ne bi mogli doseči s trdno odločnostjo.

Da bi bil slednik ljub Bogu, potrebuje šest vrlin:

1. Osvoboditi se mora vsakršnih želja in pričakovanj.
2. Mora biti notranje in zunanje čist (čistost govora, uma in telesa).
3. Odločno mora opravljati čista dejanja, ki so v pomoč drugim in ki plemenitijo človeka.
4. Osvobodite se mora vsakršne navezanosti.
5. Biti mora brez skrbi. Osredotočiti se mora samo na sedanost, ki je otrok preteklosti in mati prihodnosti.
6. Opustiti mora vsakršno sebičnost.

NASVET ZA ZDRAVJE

»Tako kot vsak dan telovadite, jeste, računate število kalorij in količino vitaminov in ste kar najbolj pozorni na hranilno vrednost hrane, bi morali biti pozorni tudi na vtise, ki jih prejme um – ti slabijo ali krepijo odpornost uma proti virusom, kot so pohlep, zavist, sovraštvo, napuh, zloba itd. Privoščite si obrok dobrih dejanj služenja in božanskih misli in ga poplaknite s kozarcem nektarja ljubezni, da ga boste lahko dobro prebavili. Sijali boste od mentalnega zdravja in sreče.«

PRAVILO REDNOSTI IN ZMERNOSTI

»Počasi in vztrajno – naj bo to vaše življenjsko pravilo! Dosledno se držite svoje vsakdanje vadbe, svojega urnika. Zdravnik vam predpiše določen odmerek zdravila in vas posvari, da je manjši odmerek neučinkovit, večji pa škodljiv, zato imejte tudi vi pravo mero duhovne vadbe. Ne pretiravajte z njo, prav tako pa se ji ne posvečajte zgolj občasno in površno. Zdravnik pove tudi ob kateri uri in kolikokrat na dan moramo vzeti zdravilo, saj njegova moč ne sme oslabeti. Zato je treba rednih presledkih ponavljati Božje ime in meditirati.«

NAJTEŽJA NALOGA

»Obvladati ego je nadvse težka naloga. Za to si morate vztrajno prizadevati več let. Na univerzi si več let prizadevate za diplomu, noč in dan se poglobljate v knjige. Koliko težji so šele izpiti, ki vam uspešno opravljeni zagotavljajo trajno srečo in vas rešijo iz začaranega kroga rojstev in smrti? Naučite se govoriti malo in nežno. To bo zmanjšalo možnost, da bi se razjezili. V drugih iščite dobro in v sebi slabo.«

ODGOVOR NA OSTRĀ ČUSTVA IN BESEDE

»Očistite svoje srce tako, da ste dobri in prijazni do vseh. Ne iščite napak pri drugih. Na vse glejte z ljubeznijo in s spoštovanjem, verjemite v njihovo iskrenost. Prijazni bodite tudi do svojih služabnikov. V svojem srcu ne gojite sovraštva in prezira. Če že morate, pokažite svoje nezadovoljstvo z besedami in ne z dejanji. Obžalujte napake, ki ste jih storili in se odločite, da jih ne boste nikoli več ponovili. Molite za moč, da bi lahko izpeljali svoje namere.

Ne storite drugim, kar si ne želite, da bi drugi storili vam. Zakaj, drugi so v resnici 'vi'! Četudi kdo z vami govori prostaško, ohranite mirne živce in mu prijazno odvrnite: »Zelo sem presenečen, da je moje obnašanje tako vplivalo nate.« V odgovor se nasmejte in si izrečenih besed ne jemljite k srcu. Opomnite se, da celo Svami (Sai Baba) nima miru pred lažnivimi čudaki. Kadar slišite žalitve, se nasmejte in ohranite mirne živce. To je znak, da napredujete v meditaciji.«

(Zapiski Sai Babovega slednika, prof. Narasimhamurtyja.)

Za duhovni napredek je zelo pomembno, da je naše telo zdravo in močno. Telo moramo krepiti in ga ohranjati zdravega z redno telovadbo in zdravimi prehranjevalnimi navadami, izogibati pa se moramo vsakršnim razvadam, ki ga lahko oslabijo. Vse slabe navade, ki škodujejo telesu, škodujejo tudi umu.

Zmernost pri hrani, spanju in delu nam pomaga, da napredujemo na duhovni poti. Skrajnostim bi se morali vedno izogibati. »Srednja pot« je zlato pravila življenja.

Obvladovanje čutil ne pomeni potlačevanja, temveč sposobnost, da čutila uporabimo v koristne namene, tako da so nam v pomoč pri duhovnem napredku. Dober način obvladovanja čutil je posvečanje kateremukoli koristnemu delu.

Razvijanje in poglobljanje občutka predanosti Bogu je za vsakega izmed nas izrednega pomena. Na naši poti nas najbolj prečisti navada, da vsaj enkrat na dan poiščemo miren kraj, kjer lahko pokličemo Boga. Nenehno ponavljanje Božjega imena in molitev nam izredno pomagata, četudi ju ne spremlja pravi občutek predanosti. Bolje je mehanično ponavljati Božje ime in moliti, kot da tega sploh ne počnemo. Seveda pa je najbolje, če to počnemo z globokim občutkom predanosti.

Proučujmo življenje velikih slednikov in svetnikov. Poslušanje Bogu posvečenih pesmi (hvalnic), preživljanje časa v naročju narave in uživanje v lepotah stvarstva nam pomagajo poglobiti občutek predanosti.

Sai Baba pravi: »Kjer je vera, tam je ljubezen. Kjer je ljubezen, tam je resnica. Kjer je resnica, tam je blaženost. Kjer je blaženost, tam je Bog.« To je najbolj preprost recept za duhovni napredek vsakega posameznika. Močna vera je temelj duhovnega življenja.

Najboljši način izkoreninjenja želja je, da jih nadomestimo z višjimi željami. Odločitev kaj je višja ali nižja želja, je odvisna od stopnje posameznikovega razvoja. Na primer: želja, da bi imeli lepo telo je višja za odvisnika od mamil, kar pa ne velja za resnega duhovnega aspiranta. Prav tako lahko posvetna želja mladega človeka spodbudi, da opusti slabe navade, medtem ko predstavlja oviro za iskreno duhovno prizadevanje. Seveda pa je najvišje hrepenenje po Bogu, s katero mora človek na koncu svoje poti nadomestiti vse druge želje.

Najboljši način obvladovanja uma je, da ga ohranimo zadovoljnega. Nikoli se ne bi smeli predati obupu in potrtosti. Nobenega dvoma ni, da lahko le močno duhovno zadovoljstvo očisti um njegove obsedenosti s čutnimi užitki. Vendar pa začetnik ne more svojega uma nenehno ohranjati na najvišji ravni. Človek črpa iz petih virov zadovoljstva. Najnižje zadovoljstvo je vdajanje čutnim užitkom, najvišje pa izkušnja lastne božanskosti.

Vmes so še **tri ravni zadovoljstva.**

Druga raven je zadovoljstvo, ki je posledica telovadbe, športa, atletike, iger. **Tretje** je čustveno zadovoljstvo, ki je posledica prebiranja dobre literature, uživanja v naravi ali poslušanja dobre glasbe. Močno čustveno zadovoljstvo dajeja tudi ustvarjalnost in ljubezen, ki jo čutimo ali ki smo je deležni. **Četrto** je intelektualno zadovoljstvo, ki se prebudi kot posledica resnega študija in raziskovanja na področjih, kot so filozofija, znanost, matematika, trženje, zgodovina ali na kakšnem drugem področju, ki nas zanima. To velja tudi za preproste in neškodljive hobije in razvedrilo, ki nas obvarujejo pred potrtostjo in obupom. Toda, da bi popolnoma obvladal svoj um, se mora človek slej ali prej naučiti tehnik, ki dajejo duhovno radost.

Ljudje imajo na splošno zelo napačne predstave o tem, kako oceniti lastni duhovni napredek. Štiri medsebojno povezane oporne točke za ugotavljanje resničnega napredka so:

- zavedanje notranje radosti in nesebične ljubezni,
- uravnovešen um ali enakodušje,
- obvladovanje čutil ali strop nad željami,
- predano služenje družbi.

Prevod: Andreja in Tina

fotografije: Dasara, oktober 2004

Chaitanya Jyothi ali »Plamen zavesti« je muzej o življenju in poslanstvu Sathya Sai Babe. Muzej so Svamiju podarili prekomorski sledniki za njegov 75. rojstni dan. Tako smo dobili enkratno priložnost, da kot prostovoljci v muzeju služimo obiskovalcem iz vsega sveta.

Naloge prostovoljca v muzeju so: nadzirati prostor, ki mu je dodeljen, usmerjati obiskovalce, zagotoviti, da se obiskovalci ne dotikajo razstavljenih predmetov, dajati obiskovalcem navodila za uporabo slušalk in zagotoviti, da jih po uporabi vrnejo na svoje mesto, zagotoviti, da starši otroke med ogledom držijo za roko, da ne postanejo glasni ali tekajo naokrog, dajati informacije o tem, kje se nahajajo sanitarije, itn

Muzej je za obiskovalce odprt vsak dan od 9h do 12h in od 15h do 18h. Ob ponedeljkih je muzej zaprt. Priporočljivo je, da si ga prostovoljci ogledajo preden se prijavijo za služenje. Za delo se lahko prijavijo dopoldne pri direktorju muzeja. V muzeju lahko delajo najmanj en teden. V tem času imajo prostovoljci po dogovoru tudi brezplačno bivanje v ašramu.

Po praznovanju božiča leta 2003 je v muzeju prostovoljno delala skupina sedmih slovenskih Sai slednikov. V času, ko delaš v muzeju, imaš samo en daršan dnevno in sicer zjutraj. Zaradi tega številni sledniki oklevajo preden se prijavijo, ker mislijo, da bodo veliko zamudili. Moja izkušnja pa je ravno obratna - nič ne zamudiš, kvečjemu pridobiš.

Ker sem v Sai centru zadolžena za dejavnosti nesebičnega služenja, so mi iz Putapartija poslali napotke za delo v muzeju. Pri točki, zakaj naj bi prostovoljno delali v muzeju, je med drugim pisalo: *»Vsak bi se moral zavedati, da je služenje v muzeju Chaitanya Jyothi enkratna priložnost za osebno rast v ašramu. Včasih nas celo Svamijev daršan ne spremeni tako globoko kot prav ta prostor.«* Priznati moram, da si nisem mogla predstavljati, kako te lahko služenje v muzeju spremeni bolj kot Babov daršan.

Kitajski pregovor pravi: *»Slišim, pozabim. Vidim, si zapomnim. Naredim, razumem.«* Po sedmih dneh služenja sem razumela. Prvi dan v muzeju sem spontano začela pozdravljati mimoidoče s *»Sai Ram«*. Po eni od razlag naj bi izraz *»Sai Ram«* pomenil: *»Bog v meni pozdravlja Boga v tebi.«* In prav to sem sporočala mimoidočim.

Odziv ljudi, posebno Indijcev, na moj pozdrav je bil enkraten. Ko so slišali *»Sai Ram«*, so se globoko zazrli v moje oči, imela sem občutek, da vidijo mojo dušo. Nato so mi z veliko hvaležnosti, ljubezni in spoštovanja odgovorili: *»Sai Ram«*. Ljubezen je celih sedem dni tekla od srca k srcu. Res lepa izkušnja, ki jo je težko opisati. Moraš jo doživeti.

Prostovoljno delo v muzeju, ki ga je Sai Baba posvetil s svojim obiskom, je za slednike svojevrstna izkušnja, priložnost za duhovno rast in ozaveščanje Svamijevega sporočila svetu.

Opravljajmo ga z ljubeznijo! Om Sai Ram

Pripravila Barbna Ali Atlanty

UTRINKI IZ SAI BABOVEGA ŽIVLJENJEPISA

Leta 1979 se je poleg indijskih študentov tudi dvesto študentov z Zahoda udeležilo Sai Babovega poletnega tečaja v Njegovem ašramu v Brindavanu. Ena izmed njih, Karen F. Blanc, je napisala povzetek Babovega sporočila in opisala svoje vtise.

»Celotno življenje je meditacija. Formalna molitev in tisto, kar vi imenujete meditacija, so le sredstva in ne cilji. Molitev in meditacija sta koristni in njun namen je, da pripravita um za koncentracijo. Toda, poleg teh vaj in urjenja morate biti pozorni na svoje obnašanje in obnašanje družbe. Učvrstite in razvijajte v sebi ljubezen in spoštovanje do vseh religij. Ko pridete domov, kjerkoli že živite, opravljajte Božje delo s prepričanjem, navdušenostjo in samozavestjo. Če življenje kdaj pa kdaj postane težko, se spomnite na te večere in mislite name; pokličite me po imenu in obljubim vam, da se bom vsakič odzval. Nikoli več ne boste osamljeni.«

(V nadaljevanju Karen o pisuje osupljiv čudež, ki se je zgodil med programom.)

Udeleženci smo bili ob številnih priložnostih navdušeni nad čudeži, ki so se dogajali, kadarkoli smo bili z Babo. Ampak eden je bil prav poseben, bil je nekaj res izjemnega. Svetovno znani džezovski glasbenik Maynard Ferguson je imel koncert za približno 1200 ljudi, ki so se zbrali v dvorani kolidža. Baba je sedel sredi odra, Maynard Ferguson pa na Njegovi desni strani. Igral je klasično indijsko glasbo z primesjo

džeza. Baba je s svojo roko blago sledil ritmu. Potem je Ferguson z vsem srcem zaigral čudovit solo na trobenti, nakar je Baba vstal in široko zaokrožil z desno roko v smeri kazalca na uri. Fiju! Pred nami vseni je Baba iz zraka materializiral masiven zlat medaljon na verižici in ga obesil Fergusonu okoli vratu. Publika je osupnila. Nihče se ni niti premaknil. Kot da bi se čas ustavil. Ganjeni Ferguson je jokal kot otrok, ostali pa smo sedeli s solznimi očmi in potihem hlipali. Zakaj je bilo to tako lepo? Morda zato, ker smo se v tem trenutku vsi do zadnjega spomnili na tisto, kar smo kot otroci vedeli, a smo kasneje pozabili. Vsak izmed nas globoko v sebi želi verjeti v angele, želi verjeti, da dobro premaga zlo, da je Jezus zares hodil po vodi ter da je Mojzes nekoč razdelil Rdeče morje... V vse to želimo verjeti in ne glede na to, kaj govorimo, se želimo postaviti na stran junakov in tudi sami biti dobri. Zato smo jokali in zato je bilo to tako lepo. Medaljon ni bil čarovniški trik. Ustvarjen je bil za vse nas. In sicer zato, da bi nas enkrat za vselej prepričal, da je zares »tako kot je zapisano.« *(Odlomek iz knjige Sathyam Sivam Sundaram IV)*

* * *

ODPRTO PISMO ŠTUDENTOM

»Študentje! Marljivo izpolnjujte svoje študijske obveznosti. Dobro se izkažite na izpitih. Najdite si dobro službo, ustrezno svoji izobrazbi in služite svoji domovini. Svami ne želi nikomur preprečiti, da si izbere

službo po svoji želji, se poroči ali odide delat in študirat v tujino. Pojdite kamor vas je volja. Všeč Mi je vse, kar počnete z Bogom v srcu. Če pozabite na Boga, pozabite na sebe. Kdor tava v iskanju Boga, je bedak. Ali lahko kdor koli na tem svetu išče samega sebe? Če pristopite k nekemu in ga vprašate, kje bi lahko našli samega sebe, vas bodo takoj vtaknili v umobolnico! Zakaj bi iskali, če ste Bog in je Bog vaš jaz? Iskanje Boga je fraza, ki so si jo izmislili sterilni učenjaki. Ta izraz je popolnoma nepotreben. Iščete lahko posvetne stvari, ne pa Boga, saj je Bog vsepovsod. Če verujete, potem Ga vidite in prav gotovo boste doživeli blaženost. Okrepite svojo vero. »Svetu lahko povrnemo mir edinole z zavestjo o božanskosti. Nedvomno je, da si veliki svetovni vodje močno prizadevajo za mir in harmonijo na materialni ravni. Toda, Sai ne vidi nobenega pokazatelja njihove uspešnosti. »Edino, kar nam ostane je, da svoj um obrnemo navznoter in odkrijemo resnični in večni temelj, vrhunski mir – edino iz česar se lahko rodita resnična sreča in mir za svet. Ta temelj je Bog, ki pravzaprav biva v srcu vseh nas. On je univerzalni duh. »Vsak izmed vas je utelešenje Boga. Ste bit-zavest-blaženost, a ste to resnico pozabili. Spoznajte jo zdaj. Meditirajte o resničnosti, dokler se vaš um ne razkroji in se ne pokažete kot resnica sama; uživajte, tako kot uživa Sai, v večni blaženosti. Z blagoslovi, Baba.«

Pripravil Severin

SLUŽENJE ČLOVEKU JE SLUŽENJE BOGU

*Odlomek iz letošnjega Sathya Sai Babovega
novoletnega govora*

V tem stvarnem svetu je vse začasno in neresnično. Zato moramo premišljevati o večni resnici. Ne smemo izgubljati časa s premišljevanjem o preteklosti in s pričakovanji za prihodnost. Vsakršna skrb za prihodnost ali preteklost je nesmiselna, misliti moramo na sedanost. Samo sedanost je resnična. Preteklost je že mimo in je ne moremo spremeniti. Prihodnost je negotova in je ne moremo predvideti. Zato je pomembna samo sedanost. Ljudi prihodnost in preteklost skrbi, ker ne dojamejo resnice. Najpomembnejša naloga vsakega posameznika je služenje človeštvu. Ljudje zapravljajo dragoceni čas, ko jih skrbi njihova preteklost ali prihodnost.

Nenehno moramo služiti drugim. Telo smo prejeli, da bi služili in ne, da bi zapravljali čas za pijačo in jedačo. Spoznati moramo resnico, da nam je Bog telo podaril za služenje in pomoč drugim. Najpomembnejša stvar je služenje človeštvu. Služenje človeku je služenje Bogu. Veliki ljudje so razsvetlili svoje življenje samo s služenjem človeštvu. Zato vsaj od sedaj naprej začnite služiti človeštvu. Služenje je pomembnejše od petja duhovnih pesmi in drugih oblik duhovne vadbe. Kaj vam pomeni služenje? Za vas je služenje pomoč ljudem v stiski. Ne! Ni tako enostavno. Vaše telo mora neprestano služiti drugim. Človeško telo ima več udov in njihov edini namen je služenje sočloveku. Na žalost pozabljamo na to osnovno dejstvo. Udi so Božji dar, ki smo ga prejeli, da bi s služenjem častili Njega. Čaščenje Boga z nesebičnim služenjem vsem

ljudem je edini način, s katerim lahko razsvetlamo svoje življenje. Gradimo templje in se lotevamo različnih oblik duhovne vadbe. Toda vse te duhovne vadbe nam dajejo samo minljivo zadovoljstvo in ne večne radosti. Starodavni svetniki so si uspeli zagotoviti večno radost z zavestnim trudom. Zato morate razviti trdno vero v resnico, da večno radost lahko zagotovi samo služenje človeštvu. Služite trpečim. Služenje ni samo pomoč bolnim, temveč vsaka pomoč, ki jo lahko nudite sočloveku. Stara indijska kultura se je ohranila samo še v vaseh. Dandanes je naša kultura v mestih omadeževana na vse mogoče načine. Zato pojdite v vasi, povprašajte ljudi, kaj potrebujejo in služite tako, da boste olajšali njihovo trpljenje. Danes ljudje odhajajo v mesta in velemesta, ker iščejo udobje in razkošje. Čez čas se znajdejo v težavah in podležejo

trpljenju. Vsak je sam svoje sreče kovač. Srečo ne moremo spoznati in ceniti, če nismo nikoli trpeli. Morali bi služiti. Roke ste dobili zato, da služite človeštvu. Roke, ki služijo so svetejše od ust, ki molijo. Zato se lotite služenja in si tako pridobite ugled. Če boste delovali za korist drugih, bo v vašem življenju vladal mir. Boga ne zanima čaščenje in druge oblike duhovne vadbe. Zanima ga samo služenje sočloveku. Zato se lotite služenja in še enkrat služenja. Svojo ljubezen do Boga boste najbolje pokazali, če boste ljubili vse in služili vsem. Boga zanima samo ljubezen in služenje. Spoznajte, da sta ti obliki duhovne vadbe najvišji in se ravnajte temu primerno. Za služenje vam ni treba zapravljati veliko denarja. Služite z ljubeznijo in na ta način posvetite svoje življenje.

- Sathya Sai Baba

ODZIVI NA PROGRAM »STROP NAD ŽELJAMI«

»Ovladajte svoje želje! To je najpomembnejše. Danes si nihče ne prizadeva za to. V zadnjih štiridesetih letih ste slišali veliko mojih govorov. Kljub temu vaš um ostaja nespremenjen. Vaš odnos do stvari in vaša dejanja so se le malo spremenili. Glave imate polne duhovnega in knjižnega znanja, prav nič pa se ne potrudite, da bi svoje srce napolnili z ljubeznijo. Veliko jih je, ki že več let prebivajo tu v ašramu in prisostvujejo najrazličnejšim praznovanjem in prireditvam, njihovo življenje pa se ni niti malo spremenilo. Svamijevega sporočila si niso vzeli k srcu.

Če se z leti duhovna preobrazba ne odraža v spremenjenem načinu življenja, potem ste zapravili vso energijo, čas in priložnosti. Čeprav zadnjih nekaj let prihajate v Prasanti Nilayam in poslušate Svamijeve govore, se vaše želje vztrajno povečujejo, duh odpovedovanja pa se vas niti malo ne dotakne. Ali ne bi vsaj malo obvladali svojih želja?«

- Sathya Sai Baba

»Strop nad željami« smo podrobneje predstavili že v 17. številki Sai glasnika. Zato tokrat tej temi ne bomo posvetili toliko pozornosti. Z vami želimo podeliti komentarje obiskovalcev Sai centra, ki smo jih zabeležili na srečanjih krila mladih. Gre za zavestno soočenje z lastnimi potratnimi navadami pri denarju, hrani, času in energiji.

Poglejmo primer, ki ga je navedel Sai Baba:

»Danes je povsem običajno, da zapravljamo čas za nepomembne

in nekoristne stvari, na primer za opravljanje, klepetanje ali za nepomembne aktivnosti. S tem svoje telo žrtvujemo času, namesto da bi čas postal naš služabnik, oziroma, namesto da bi ga izkoristili za dobre misli in dobra dela. Vsak trenutek dneva bi se morali spraševati: »Kako uporabljam svoj čas? Ali ga uporabljam v dobre ali slabe namene?« Podobno je s hrano. Vprašati bi se morali: 'Ali pojem toliko, kot potrebujem ali mogoče jem preveč? Ali hrano mečem stran?' Tudi pri denarju se vprašajmo: 'Ali ga uporabljam za svoje sebične namene, si z njim povečujem slavo in ugled in zadovoljujem svoj ego in nečimrnost?' Ni večje duhovne vadbe od iskanja odgovorov na ta vprašanja.«

O KAKŠNEM STROPU GOVORIMO?

Omenjena štiri področja (denar, hrana, čas in energija) pravzaprav obsegajo vse naše vsakodnevne aktivnosti doma, v službi ali v prostem času. Program nam torej omogoča popolno ozaveščeno spremljanje naših misli, besed in dejanj, kar dejansko pomeni celodnevno meditacijo.

Že od februarja se ob sredah na srečanjih krila mladih v Sai centru pogovarjamo o tem, kako razumemo posamezna področja in kako se znajdemo na njih. Poglejmo naše skupne ugotovitve.

Udeleženci so najprej izrazili svoje mnenje o programu na splošno:

A) Program strop nad željami je orodje, s katerim želje nadzorujemo, opazujemo in postopoma krotimo in izničujemo. Pri tem pa jih nikakor ne potlačimo.

B) Ključno pravilo programa je

postopnost. Če se človek iskreno zazre vase in vidi svoje slabe navade, lahko dobi občutek zasičenosti. poloti se ga obup in na koncu se prav nič ne spremeni. Prav zato je zlato pravilo programa Strop nad željami: »Korak za korakom.«

C) Morda bomo rekli: »Zavedel sem se svoje slabe navade in takoj hočem opraviti z njo, ker vidim že kup drugih.« Takšen način razmišljanja nam nalaga preveliko breme, ki ga ne zmoremo in pod njegovo težo kmalu obupamo. Morda se bomo morali z eno slabo navado ukvarjati en dan ali celo leto. To ni pomembno. Velja samo naša prizadevnost in potrpežljivost. Čas tu ne igra nobene vloge.

DENAR

Vprašanje, povezano z denarjem se je glasilo: »Ali smo sposobni sami presoditi kakovost izdelka, ki ga prikazujejo na reklamah, ali pa se pustimo takoj prepričati? Ali se zavedamo, kako reklame vplivajo na nas?«

A) Reklama je dober trening za nenavezanost in zmernost. To velja tudi za veleblagovnice.

B) Pri reklamah se mi zdi problematičen življenjski slog, ki ga poskušajo prikazati. Reklama namiguje na določen način življenja in razmišljanja, ki je ponavadi plehek. In ta subtilni vpliv reklam je veliko nevarnejši kot nakup oglaševanega izdelka.

Ali kupujete stvari, ki jih sploh ne potrebujete? Kupujete predrage stvari, kot so obleke, nakit in avtomobili, da bi naredili vtis na druge ali z njimi tekmovali? Jih kupujete zato, da bi se počutili

pomembnejše ali da bi imeli občutek da ste vredni pozornosti?

A) Veliko ljudi si z oblačenjem krepí samozavest. Velikokrat se zgodi, da ljudje zapravljajo denar za oblačila, ki jim sploh niso všeč in se ne počutijo dobro v njih, pa vztrajajo samo zato, da bi bili všeč drugim. Vse, kar počnemo mora izhajati iz samospoštovanja in ne iz potrebe po tekmovanju in dokazovanju pred drugimi.

Sai Baba je dejal: *»Odrekanje ne pomeni, da stvari ne cenite. Lahko jih cenite. Lahko jih vzdržujete, vendar to počnete z zavedanjem, da so minljive in da je radost, ki vam jo podarjajo, začasna in minljiva. Zato jim ne pripisujete prevelikega pomena.*

Namen programa nikoli ni bil zbiranje denarja za Sai organizacijo. Cilj je spodbuditi vse, da svoj denar delijo z drugimi, omogočiti, da svoje prekomerne dohodke uporabite v dobre in plemenite namene, ki bodo posvetili vaše življenje.

Niste se odrekli starim razvadam! Nič manj ne kadite in popivate! Cilj programa je omejiti škodljive razvade, ne pa zbirati denar.«

HRANA

Končni cilj prehranjevanja je, da ješ malo, a kakovostno. Na ta način spoštuješ hrano.

Potrdili smo Svamijeve besede, da prečiščen sladkor povzroča neravnovesje tako na telesni, mentalni in čustveni ravni. Povzročata tudi raka. Sladkor je monosaharid, kar pomeni, da iz telesa črpa vse mineralne in rudninske snovi in vitamine. Dobro nadomestilo zanj je slad, ki spada med polisaharide in ne izčrpava telesa.

Nato smo si podrobneje ogledali, kakšna negativna čustva se v povezavi s hrano sprožajo v nas. Negativna čustva so jeza, zavist, ljubosumje, pohlep... Največkrat smo omenili nepotrpežljivost:

zaradi hude lakote enostavno ne moremo počakati, da si pripravimo zdrav obrok in zato posežemo po manj zdravi, vendar hitreje pripravljene hrani.

Ugotovili smo, da imamo skupno fizično lastnost, ki se v našem umu izrazi kot pretirana občutljivost in vznemirjenost, če smo preveč lačni. Dobro je, da se takrat zavemo, da nismo telo in na ta način obvladujemo svoje telesne potrebe. Nekaterim hrana predstavlja skušnjava v večernih urah. Drugi včasih zaznajo misel, ki bi se lahko sprevrgla v zavist, ker nimajo toliko denarja, da bi si privoščili kakovostno, biološko pridelano hrano, ki je na žalost pri nas izredno draga. Zaenkrat to misel uspešno opazujemo in je ne jemljemo preveč resno, ker se zavedamo, da je eden od notranjih sovražnikov.

Kaj o tem pravi Sai Baba? *»V mnogih naših svetih spisih je zapisano, da je dobra hrana bistvenega pomena. Samo zato, ker si želite potešiti lakoto in napolniti želodec še ne pomeni, da morate jesti vse, kar vidite. Četudi se morate bolj potruditi, da bi našli dobro in čisto hrano, to vseeno storite.*

Današnja mladina ni prav nič potrpežljiva. Po hrano nam ni treba hoditi daleč. Če kave, na katero ste se tako zelo navadili, ne dobite takoj, vas to zelo vznemiri in razburi. Morali bi se potruditi, da bi se znebili te šibkosti.«

ČAS IN ENERGIJA

Najprej smo premislili o tem, kako močna je naša navada odlašanja. Vzroki za odlašanje so predvsem psihološki: strah, negotovost, nepoznavanje situacije, zmedenost, nepozornost, strah pred delovanjem, želja po ugodju, opravljanje več stvari hkrati, nesposobnost reči ne, perfekcionizem, pretirana natančnost, odpor do »vojaške« discipline, odvisnost od adrenalina.

Odlaganje se kaže tudi tako, da delo opravljamo kampanjsko, torej vse v zadnjem hipu. Kadar se nabere preveč stvari, se odlašaj zaradi občutka nemoči. Prepričan si, da enostavno ne boš zmogel vsega narediti. Ko pa se enkrat odločiš in stvari postoriš, ugotoviš, da si za vse potreboval le nekaj dodatnih ur, počutiš pa se veliko bolje.

A) Zvečer bi se dalo narediti kaj bolj koristnega kot pa gledati televizijo.

B) Zjutraj rad poležim, čeprav se zavedam, da zapravljam čas.

C) Delo v zadnjih minutah je zame sladka navada, saj gre za odvisnost od adrenalina. To ti da ogromno moč, da v nekaj urah postoriš vse, kar bi moral v enem mesecu in se počutiš zelo sposobnega, potem pa spet padeš nazaj v svoj običajni zavlačevalski ritem.

Premislimo o tem! Čas zapravljaj tudi takrat, ko prehitveš, poleg tega pa še obžaluješ napake, ki si jih storil. Sai Baba je to povedal z naslednjimi besedami: *»Naglica vodi v zapravljanje, zapravljanje povzroča skrbi. Ko se vam porodi dobra misel, jo takoj udejanjite. Ko odlašamo z dobrimi dejanji, zapravljamo čas. Vedno bi morali biti pripravljene na udejanjanje vseh dobrih misli, ki se pojavijo v našem umu.«*

Ali zapravljate čas s skrbmi, sanjarjenjem, pritoževanjem, obžalovanjem svoje usode, smiljenjem samemu sebi, obžalovanjem, krivdo, strahom, jezo in obrekovanjem?

A) Da, izgubljam čas na omenjene načine, ampak tega je čedalje manj v primerjavi s preteklostjo. Največkrat se negativna čustva pojavijo, ko se nabere preveč stvari naenkrat, predvsem pa takrat, ko se ne držim Svamijevega nasveta: *»Odpravi se zgodaj, vozi počasi in varno pridi na cilj.«*

B) Včasih je veljalo prepričanje, da so skrbi pozitivne, da to pomeni,

da si skrben, da ti je mar. Ampak to seveda ni res. Ugotovila sem, da se mojim skrbem navkljub prav nič ne spremeni. Če se ne sekiram, se pa zagotovo spremenijo in to tako, kot je najbolje za vse. Napredek pri sebi vidim predvsem v tem, da se določenih negativnih občutkov in čustev zavem, ko se pojavijo, se ustavim, ter pustim, da izginejo sami od sebe; da ne posegam v to stanje, ampak ostajam zunanji opazovalec, priča.

C) Včasih sem bila umetnik v »kriziranju«. Bila sem zelo pasivna. Sedaj pa se dobesedno sunem, da se lotim dela, namesto da bi samo premišljevala. V tem vidim modrost. Pri sebi vidim napredek v tem, da se na kritiko ne odzovem več z užaljenostjo in obžalovanjem napak. Svamijevi nauki me ozaveščajo in utrdijo. Njegove besede me v določeni situaciji takoj dvignejo. Prav presenetni me, ko se v pravem trenutku spomnim njegove modrosti. Brala sem tudi drugo duhovno in psihološko literaturo, vendar nič od tega se ni trajno vtisnilo v moj um. Svamijeve besede imajo neizmerno moč.

D) Da se znebiš vseh teh negativnih občutkov, je zelo pomembno bivati v sedanjem trenutku. Krepiti navezanost na Svamija, predanost. Kot je rekel sam, krepkejša je naša navezanost na *atmo* (duha), šibkejša je naša navezanost na telo. Ves dan bi morali razmišljati: »Jaz sem Bog, jaz sem Bog, jaz sem Bog.«

Ali se znate pri delu organizirati in si določiti prioritete, tako da najbolj zahtevno delo opravite takrat, ko imate največ energije?

A) Ugotovila sem, da je dan veliko lažji, če si na začetku določim tri pomembne stvari, ki jih moram narediti in se takoj lotim dela, potem pa mi ostane čas za malenkosti, ki jih veliko bolj sproščeno opravljam. Prepričala sem se, da mi malenkosti

jemljejo čas, če jih dam na prvo mesto.

B) Včasih sem se znala zelo dobro organizirati in se osredotočiti na delo, potem pa se je v najstniških letih to zelo poslabšalo. Moj problem je odlašanje do zadnjega trenutka, kampanjskost. Sedaj me Svami spet sestavlja nazaj. Sedaj za stvar, s katero najraje odlašam, prav vsak dan namenim vsaj eno uro časa. To počnem šele kratek čas, približno dva tedna, ampak spremembe se že kažejo. Počutim se veliko bolje kot prej. Bolj umirjeno.

Ali ste obsedeni s svojim domom in porabite preveč energije in časa, da pobrišete vsak najmanjši prah? Ste preveč redoljubni?

A) Čiščenje je sicer dobra navada, ampak samo, če to počneš s srcem in zavedanjem. Če ta navada postane mehanska, nastane problem. Takrat postaneš prepričan, da je čiščenje najpomembnejša stvar v življenju, ki ji podrediš vse ostale, veliko pomembnejše stvari. Tako lahko dobra navada postane pošast.

Ali ste perfekcionista, ki si vse prizadeva narediti popolno?

A) Sem bolj šlamperist kot perfekcionista!

B) Prav pred kratkim sem razmišljal o tem. Vedno sem mislil, da je biti perfekcionista pozitivno. Opazoval sem takšne ljudi in videl, kaj počnejo. Perfekcionista je tisti, ki je do dela, ki ga opravlja tako zahteven, da zaradi njegove zahtevnosti najbolj trpi delo samo. Želja, da bi delo opravil čim bolje, ga ovira, da bi delo dokončal ali pa opravil tako kot je treba. Nikoli ni zadovoljen. Ne zna končati. Sam nisem perfekcionista. Zdi se mi, da perfekcionista ne zna sprejeti stvari takšnih kot so. Pomembno je iti naprej. Ne smemo se preveč ustavljati.

C) Perfekcionizem je vzrok za

kompleks manjvrednosti.

D) Sama sem imela kar precej težav s tem. Tvoje delo je podaljšek tvoje osebnosti. Če je nekdo našel napako v mojem delu, je zame to avtomatično pomenilo, da je skritiziral mene in ne delo. Zato sem mislila, da moram vse narediti »popolno«. Tako je zelo težko živeti.

Torej...

Program strop nad željami ni nenehno bolno premišljevanje o lastnih napakah in pomanjkljivostih. To je duhovni program, ki nas utrjuje v lastni božanskosti. Ni psihološki program. Osebnost se mora uskladiti z Bogom, kar se izraža v naših mislih, besedah in dejanjih, zmernosti in nadzoru nad čutili ter v našem dobrem značaju. Edina rešitev za vse naše težave je, da mislimo na Boga, na našo resničnost. S pomanjkljivostmi se soočamo tako, da se vse bolj in bolj povezujemo in utrjujemo stik z lastno božanskostjo. To je ključ programa Strop nad željami.

»Pri otroku nikoli ne boste našli slabih lastnosti kot so jeza, sla, ljubosumje, zavist in ego. Z odraščanjem pa tudi otroci razvijejo negativne poteze kot so pretirane želje, navezanost, jeza, zavist in podobno. S starostjo se povečujejo tudi žalost in težave. Zato bi si morali prizadevati, da bi obvladali svoje želje. To je strop nad željami. Če lahko vzpostavite tovrstni nadzor, boste prišli pod vpliv božanske moči. V nasprotnem primeru pa vas bodo pretirane želje zavedle in zapletli se boste v klobčič, iz katerega se ne boste več rešili. Otroška preprostost, čistost in nedolžnost so pot do Boga... Želim, da postanete otroci vsaj za minuto na dan.«

- Sathya Sai Baba

Pripravila: Tina in Severin

IZ POGOVOROV S SATHYA SAI BABO

V:»Svami, danes številni izobraženi ljudje v mestih zapravljajo čas, denar in energijo. Bhagavan, radi bi vedeli, kakšen je tvoj pogled na to?

Sathya Sai Baba: Čas je Bog. ... Čas je božanski. Ne bi ga smeli zapravljati. Greh je, če ga zapravljate ali napačno preživljate. Vsakdo se mora ravnati po njem. Bog je gospodar časa. Zapravljanje časa je zapravljanje življenja. V naglici gre vse narobe, napake pa povzročajo skrbi, zato nikar ne hitite. Morali bi se lotiti dobrih dejanj in tako svoj čas preživeti na posvečen način. Mladost se nikoli ne vrne in reka nikoli ne teče nazaj. Ko mladost mine, se ne vrne več. Reka, ki teče naprej, se nikoli ne umakne nazaj. Zato bi morali na čas gledati kot na izjemno dragocenost. Opozoril si tudi na to, da številni izobraženi ljudje zapravljajo denar. To je zelo slabo. Zapravljanje denarja je zlo. Denarja ne bi smeli zlorabljati. Vedno pomnite, da veliko denarja povzroči še več napak. Obilje denarja vas pahne v slabe navade. Denar bi morali porabiti za programe, ki ljudem prinašajo blaginjo. Družbi, ki je odgovorna za vaš trenutni položaj, bi morali izražati hvaležnost tako, da svoj denar porabite za dejavnosti služenja. Žrtvovati bi se morali za revne in ubožne. Mokšo ali osvoboditev si lahko pridobite samo z žrtvovanjem. Nobeno dejanje,

potomec, lastnina ali imetje se ne morejo meriti z žrtvovanjem. Kri mora vedno krožiti po telesu. Podobno mora denar krožiti v družbi. Ne bi smel zastajati v rokah posameznikov. Če kri ne kroži, se na telesu pojavijo ognjki ali tumorji. Če vam primanjkuje denarja, težko shajate. Hkrati pa vas preveč denarja pokvari. Denar je podoben čevljem - biti vam morajo ravno prav. Če so preveliki, ne morete hoditi. Če so premajhni, prav tako ne morete udobno hoditi. Čevlji bi morali biti ravno prave velikosti – enako veliki kot vaše stopalo. Z denarjem je podobno. Ne bi ga smeli imeti niti premalo niti preveč. Upoštevajte, kar vam vedno znova govorim, upoštevajte moja svarila! Denar pride in gre, toda moralnost pride in se povečuje. Moralnost je pravilna uporaba energije in ostalih sredstev. Ne bi smeli zapravljati nobene oblike energije. Ne bi smeli tratiti vode. Ne tratite hrane, kajti hrana je Bog. Jeste lahko, dokler ne potešite lakote. V tem ni nič napačnega. Veliko ljudi strada; veliko jih je, ki nimajo dovolj hrane. Zato ne bi smeli tratiti hrane. To je greh. Želim, da postavite »strop nad željami«. To je možno samo, če se odločite in si obljubite, da ne boste tratili časa, denarja, hrane in energije. Vseh pet elementov v naravi (zemlja, voda, zrak, ogenj in eter) so božanski. Zato bi morali biti nadvse hvaležni in spoštljivi do njih. Vedno jih imejte za božanske.

V: Svami, ali je prav misliti, da sta naša izobrazba in plačilo, ki ga prejemo, zaman, če z njima nismo zadovoljni?

Sathya Sai Baba: To ni prav. Na tem svet ni ničesar, kar bi bilo nekoristno. Vse je odvisno od vaših misli. Misli in njihovi odgovori so vzrok za vse, kar občutite, rečete in naredite. Bog je ustvaril ta svet v dobro človeštva, da bi ljudje postali boljši. Uporaba, zloraba in napačna uporaba so odvisni od vašega uma. Zato morate doživeti določene izkušnje in ustrezne posledice. Pravzaprav ni nič narobe z izobraževanjem, kajti »znanje je Bog«. Torej, izobrazba ne more biti napačna. Če je vaš um čist, vam izobraževanje podeli modrost in duhovno prebujenje. Toda omadeževan um uporabi izobrazbo za sebične koristi. Če predpostavljamo, da je izobrazba konstanta, je od narave uma odvisno, kako jo boste uporabili. To velja tudi za denar. Posvečen um vas spodbuja k žrtvovanju. Toda umazan um vas pripravi do tega, da z vdajanjem sprijenosti tratite denar. Zaradi umazanega uma postanete sužnji različnih slabih navad. Na koncu izgubite tudi ugled. Tudi v tem primeru velja, da je denar konstanta. Kako ga boste uporabili, je odvisno od uma. Zato je nujno potrebno, da svoj um ohranjate čist in svet, da je naravnian na Boga ter poln nesebične božanske ljubezni.

Ta proces je *sadhana*, duhovno prizadevanje. Navezanost na telo, dvomi, ljubosumje, sovraštvo, ego in sebičnost onesnažujejo um in vodijo do popolnega uničenja življenja. Zato morate nemudoma opustiti naštetu zla nagnjenja in namesto tega svoj um napolniti z ljubeznijo. Na ta način koristno uporabite svoj denar in izobrazbo. Oba vas spodbudita, da se lotite služenja, ki vam omogoča, da na koncu doživite Božanstvo, ki je v vas.

V: Svami, številni ljudje govorijo o kulturi. Kakšen pomen ima kultura?

Sathya Sai Baba: Kultura je izjemno pomembna, saj sta od nje odvisna vaše življenje in njegova vrednost. Kultura je način življenja. Kultura vam omogoča, da v življenju izkusite božanskost. Človeku pomaga, da v različnosti spozna enotnost. Človek brez kulture postane demon. Močno mu upade ugled in na koncu je uničen. Veste, da morska voda vsebuje sol, torej je slana. Človeško življenje je kot širno morje. Božja milost je kot sončna svetloba, ki sije na morje. Morska voda izhlapeva zaradi sončne toplote. To so hlapi blaženosti, ki se spremenijo v oblake na nebu. Ti padejo na zemljo v obliki dežja. To je dež ljubezni. Morska voda je slana, deževnica pa sladka. Zakaj? V čem je razlika? Morsko vodo prečisti sončna svetloba. Podobno je treba prečistiti in kultivirati tudi naše življenje. Tako se bo povečala vrednost življenja. Kos železa, ki je vreden manj kot eno rupijo, je moč spremeniti v čudovito dragoceno uro s postopkom obdelave in rafiniranja. To je mogoče zaradi obdelave, ki jo je železo moralo prestati. Dokler je kamen samo kamen, ga bodo gotovo prezrli. Toda, ko pride v roke kiparju, ki ga izseka in obtolče in spremeni v čudovit kipec Krišne, ga pričnejo

spoštovati in častiti. Zakaj? Razlika je samo v obdelavi. Nekoč je bil le kamen, po katerem so vsi hodili, zdaj pa je kipec, ki ima svoje mesto na oltarju v templju in ga vsak dan častijo. To je vrednost, ki jo prinese obdelava (kultura). Človek, ki ni bil deležen »obdelave« (kulture), razvije neumen pogled na življenje in v enotnosti vidi le raznolikost. Vzemimo za primer šivanko. Z njo zašijemo kos blaga in naredimo obleko. Šivanka predstavlja obdelavo. Toda škarje razrežejo blago na kose. Takšno je stanje, če ni postopka obdelave (kulture). (Iz knjige *Satyopanisad 1*)

(Sledi odlomek iz ekskluzivnega intervjuja s Sai Babo, ki je bil leta 1976 objavljen v enem izmed Indijskih časnikov.)

V: Kritiki sprašujejo, zakaj Sai Baba ne pomaga ljudem v težavah. S svojo močjo volje (sankalpa šakti) bi lahko poslal dež v času suše ali ustvaril brano, kjer je lakota. Ali Avatar ne more pomagati človeštvu obvladovati naravne sile in preprečiti katastrofe, kot so potresi, poplave, suše, lakota in epidemije?

Sathya Sai Baba: Prav to počnem. Z razodevanjem Boga, bivajočega v ljudeh, pomagam človeštvu, da se bo lahko dvignilo nad takšne katastrofe. Avatar lahko pomaga ljudem na dva načina, s trenutno ali z dolgoročno rešitvijo. Vsakršna trenutna rešitev bi bila v nasprotju s temeljno značilnostjo same narave kot tudi s karmičnim zakonom vzroka in učinka. Večina ljudi živi v materialnem svetu svojih želja in ega, ki mu vlada ta zakon, in žanjejo rezultate svojega delovanja. To vodi bodisi do njihove evolucije bodisi do nazadovanja. Če bi Avatar

posredoval in v trenutku rešil njihove težave, bi s tem zaustavil vsakršno delovanje, razvoj in celo evolucijo. Ta rešitev ne pride v poštev, ker popolnoma zanika naravne zakone. Druga, učinkovitejša možnost, je dolgoročna rešitev, pri kateri Avatar vodi ljudi same na višjo raven zavesti, usposobi jih za razumevanje resnice duhovnih zakonov. Potem lahko začnejo živeti na pravilen način in prizadevno delati za izboljšanje okoliščin. To jih bo znova povežalo z Naravo in s karmičnim vzročno posledičnim zakonom. Potem bodo presegli krog vzrokov in posledic, v katerega so danes ujeti kot žrtve in tako začeli ukazovati naravnim silam in jih nadzorovati. Potem bodo sposobni odvrniti katastrofe, o katerih govorite.

V: Hočete reči, da trenutno dvigate zavest človeštva na božansko raven, da bi ga usposobili za obvladovanje lastne usode?

Sathya Sai Baba: Natančno tako. Ljudje bodo postali deležni moje Sankalpa Šakti (božanske moči, univerzalne energije). Delati moram skozi njih, aktivirati Boga, ki prebiva v njih in jih dvigniti na višjo raven resničnosti, da bi jih tako usposobil za obvladovanje naravnih zakonov in sil. Če bi v trenutku odpravil vse težave, ljudi pa pustil na sedanji ravni zavesti, bi kmalu spet zavladovala nered in boj za prevlado. Znova bi nastal kaos. Trpljenje in beda sta neizbežni dejanja v kozmični drami. Bog ni zaukazal teh nadlog, toda človek jih privablja v povračilo za svoja zla dejanja. Tovrstno korektivno kaznovanje spodbuja človeštvo, naj se odreče napačni poti in se vrne na pravo – da bo lahko doživljalo božansko stanje sat-čit-anande, se pravi bivanja v modrosti in blaženosti. Vse to je del obsežne sinteze, v kateri je naloga negativnega povečati pozitivno. Tako smrt poveča nesmrtnost, nevednost

poveleča modrost, beda poveleča blaženost, noč poveleča svitanje. Skratka, če bi Avatar nemudoma odpravil vse nadloge, ki jih omenjate – to je v moji moči in kadar je zelo potrebno, tudi res posežem v dogajanje – bi propadla celotna dramastvarjenjaskupajskarmičnim zakonom (ki odreja univerzalne neizbežne dolžnosti). Pomnite, da se te katastrofe ne dogajajo zaradi tega, kar je Bog naredil iz človeka, marveč v resnici zaradi tega, kar je človek naredil iz človeka. Zato je treba človeka razstaviti in znova sestaviti; ob tem mora biti uničen njegov ego, ki ga bo nadomestila transcendentalna zavest – tako da se bo lahko dvignil nad karmični zakon in ukazoval stvarstvu.

V: Torej je vaš cilj pravzaprav bratstvo vseh ljudi, doseženo z doktrino ljubezni?

Sathya Sai Baba: Da, kaj drugega lahko reši svet pred ognjem jedrskega uničenja? Vse kaže na to, da se bo uresničila takšna mora, da bo prišlo do takšnega požara. In moje poslanstvo je preprečiti takšen razvoj dogodkov z vnovično vzpostavitev dharne in duhovnega zakona enega Boga, ene religije in enega jezika, ki objemajo eno človeštvo. Pridigam eno religijo ljubezni za vse. Samo ta lahko poveže človeško vrsto v bratstvo ljudi ob očetovstvu Boga. Poznam samo en jezik, jezik srca, ki presega um in razum in povezuje človeka s človekom ter človeštvo z Bogom. S tem ustvarja vzajemno razumevanje, sodelovanje in skupno življenje v miru in harmoniji. Na tem temelju hočem vzpostaviti eno človeštvo brez vsakršnih verskih, kastnih ali drugih preprek v vesoljnem cesarstvu ljubezni. In to bo omogočilo mojim slednikom doživljati ves svet kot lastno družino.

V: Dobro povedano, Baba – toda ali ne bo ta hindujsko usmerjena dharma prišla navzkriž z uveljavljenimi verstvi?

Sathya Sai Baba: Ne, nič takega se ne bo zgodilo, saj je moj cilj vzpostaviti Sanathana Dharmo, ki verjame v enega Boga, o katerem so spravljivo govorili utemeljitelji vseh verstev. Nikomur se torej ni treba odreči svojemuverstvu ali božanstvu, marveč naj skozi njiju časti enega Boga v vsem. Nisem prišel, da bi vznemirjal ali uničeval, temveč da bi vsakogar utrdil v njegovi veri.

V: Ampak, kako bo to preprečilo jedrsko uničenje?

Sathya Sai Baba: Tako, da bodo odstranjeni vsi vzroki, viri, prepreke in provokacije razredov, kast, prepričanij, barv kože in ras, medtem ko bosta ljubezen in nenasilje nadomestila sedanje sovraštvo in nasilnost. Človeštvu nameravam dati evangelij miroljubnega sodelovanja, ki naj nadomesti trenutno rastočo grožnjo kolektivne smrti z medsebojnim uničenjem. (Celoten intervju lahko preberete na spletnem naslovu: <http://home20.inet.tele.dk/saibabaofindia/blitz.html>)

* * *

NE BOJTE SE SVETOVNIH KATASTROF

(Bhagavan Šri Sathya Sai Baba je z naslednjimi besedami zanikal govornice, ki so začele krožiti po nekaterih državah. Širile so se trditve, da naj bi Baba napovedal več katastrof, ki naj bi v naslednjih letih prizadele ves svet.)

»Sai ne bo nikoli storil ali omenil ničesar, kar bi komurkoli škodovalo. Nekateri iz prekomorskih držav in tudi iz Indije so delili letake, na katerih je pisalo, da naj bi po

Svamijevih besedah svet kmalu prizadela velika poplava, ki bo zalila velika območja in da bo po svetu prišlo tudi do drugih katastrof, ki naj bi prizadele številne države. Kaj takega Svamiju nikoli ni in nikoli ne bo prišlo na misel. To so zgolj izmišljotine posameznikov, ki svojega uma niso zaposlili na kakšen boljši način. Ne verjemite jim. Nekateri letaki pravijo, da bo poplavilo tudi del te države in da bo Svami poslal dvanajst študentov, ki bodo reševali ljudi. Navedli so še nekaj drugih trditvev. Po vsem sodeč so nekateri sledniki nasledli tem letakom, ki jih delijo nepridipravi. Sledniki pod nobenim pogojem ne bi smeli verjeti takšnim zgodbam, niti jih ne bi smeli širiti naprej. Ne poslušajte tako nesmiselnih novic, kajti njihovo poslušanje in razpravljanje o njih je znamenje šibkega značaja. Svetu ne grozi nikakršna katastrofa. Občasno se bodo tu ali tam pripetile nesreče. Spor med Iranom in Irakom je trajal deset let, vendar nikar ne mislite, da je bila to velika vojna. Teroristične dejavnosti se dogajajo tudi v Indiji, v zvezni državi Punjab. Toda, ali gre za veliko bitko? K takšnim metodam so se zatekli večno nezadovoljni posamezniki. Varnost Indije in drugih držav je odvisna od širjenja pravilnega načina razmišljanja. Kdo so naši prijatelji in kdo naši sovražniki? Prijatelji so naše dobre misli. Zle misli pa nas spremljajo kot senca. Če so naše misli čiste, bo naše življenje postalo idealno. Um je le klobčič misli. Iz njih izvirajo dejanja. Ta rodijo sadove. Zato so misli semena, ki na koncu obrodijo sad v obliki sreče ali nesreče. Torej je vsak človek svoje sreče kovač. Ker dejanja določa um, morate gojiti dobre misli. Celo hudobneži se spremenijo pod vplivom dobrih in pobožnih ljudi.«
Prasanthi Nilayam, 13. februar 1991

Prevod: Tatjana in Erik

ŽIVLJENJE VREDNO ČLOVEKA

Odlomki iz Sathya Sai Babovih govorov ob Njegovem rojstnem dnevu.

Vsak teži k sreči in se želi izogniti bridkosti. Vendar pa na tem svetu resnica in neresnica, pravičnost in nepravičnost, pravica in krivica sčasoma minejo in se spreminjajo. Človek bi moral zaupati primarnemu načelu, ki je vir tako dobrega kot zla. Človek se vsak dan srečuje s srečo in bridkostjo, vzbuja tako ljubezen kot sovraštvo in k sebi kliče skrbi in bedo. Kako naj bo miren v teh okoliščinah? Pravi človek verjame v mir tako v nesreči kot veselju. Tako, kot si želi sreče, bi moral sprejeti tudi žalost. Zaupati morate v Boga in izkusiti Njegovo ljubezen v lastnem srcu. Če želite, da bi vas vsi spoštovali, morate tudi vi spoštovati vse. Tako bogati kot revni, plemeniti in podli, vsi zmorejo spoštovati sami sebe. Kdor resnično spoštuje samega sebe, spoštuje tudi vse druge.

Danes vam ne morem povedati nič novega. Vsi bi morali doseči blaženost. Vsi bi morali premagati bridkost, razviti resnično ljubezen in doživeti blaženost. To je Moje najpomembnejše sporočilo danes.

DRAGOCENOST ŽIVLJENJSKIH TEŽAV

Človek ni samo neprecenljiv, temveč je tudi plemenit. Njegovo srce je nadvse dragoceno, njegov um je mil in njegovo življenjsko načelo večno. Vsi bi morali spoznati to resnico in razviti milo srce. Ljubezen je najpomembnejše bogastvo, za katerim bi se morali danes gnati. Ne poznate veličine človeškega srca. Sam Bog se spusti na zemljo v človeškem obličju. Boga najdemo v vsakem človeku. Za to, da je današnji človek suženj bridkosti in bede je odgovoren njegov um. Sreča in žalost, ljubezen in sovraštvo in čutni užitki, ki jih danes doživlja človek izvirajo iz njegovega uma. Za vsem tem trpite zato, ker vašemu umu vlada dvojnost. Ko boste svoj um naučili, da v vsem vidi enost stvarstva, bo izginilo vse, kar je nenaravno. Na tem svetu dvojnosti lahko z bridkostjo pridobite več kot s srečo. Starodavni svetniki in modreci, ki jih je zgodovina naredila za nesmrtni, so si želeli težav in ne sreče. Radost, ki jo rojevajo težave je trajnejša od radosti, ki jo rojeva sreča. Ne otepajmo se žalosti. Ne smemo si želeli samo sreče. Naša resnična prijateljica je večna blaženost in ne minljiva sreča.

ČLOVEK MORA NAJTI IN ČASTITI BOGA V SEBI

Kaj pomeni beseda *Bhagavan*? »Bha« predstavlja svetlobo, »ga« pomeni »sijoči«, medtem ko »va« simbolizira sposobnost širjenja te svetlobe. Torej je Bhagavan tisti, ki vsepovsod širi svetlobo. Bhagavan nima določene oblike. »Je subtilnejši od prostora in atoma.« Kako mu lahko potem pripisujete kakršnokoli obliko? Bhagavan zapolnjuje vse stvarstvo, vendar pa ni na ničesar navezan. V vas je Brahma-Bog in vi ste Brahma. Ker v tem načelu

enosti vidimo dvojnost, trpimo zaradi mnogih tegob. Čeprav Gospod nima nobene posebne oblike, so vse oblike Njegove. »Vse stvarstvo vznikne iz resnice in se zopet zlije z njo. Resnica je vsepovsod. To je veličastnost neomadeževane resnice.« Prav tako je tudi Bog vseprežemajoč. Zato Bhagavadgita oznanja: »Vse roke in noge so Njegove, vse glave in oči so Njegove, vsa ušesa so Njegova. On prežema vse in je nad vsem.« Človek mora najti in častiti Boga v sebi. Toda človek je slep za to resnico. Misli, da je ločen od Boga in zapravlja čas za nepomembnosti. Kako naj častimo takšnega Boga? Častiti ga moramo kot svoj pravi jaz. Znebiti se moramo občutka, da smo različni od Boga. Ni Bogu ljubšega templja kot je človeško srce. Bog ljubi svoj dom v vašem srcu. To je Njegovo resnično domovanje. Boga ne smemo iskati izven nas samih.

NE SMETE OBUPATI, KO SE SOOČATE Z OVIRAMI

Ko sem danes prišel sem, so mi vsi zaželeli »srečen rojstni dan«. Jaz sem vedno srečen. Srečen rojstni dan zaželite nekemu, ki ne pozna sreče. Jaz vaših želja ne potrebujem. Če želite biti srečni, morate doumeti, da je sreča zlitje z Bogom. Vsi mislijo, da je sreča tam nekje zunaj in si prizadevajo, da bi jo dosegli z različnimi aktivnostmi. Kako so starodavni modreci častili Boga? Častili so ga z rožo požrtvovalnosti in mu ponudili svojo ljubezen. K Bogu so se obračali kot k utelešenju resnice. Verjeli so v ljubezen, dobroto in enost. Bogu so ponudili prestol v svojem srcu in ga tam tudi častili.

Z vsem, kar vam prinese življenje se morate soočiti z nasmehom sreče na ustnicah. Na tem svetu dvojnosti je povsem naravno, da se sreča in nesreča izmenjujeta. Temu

se ne morete izogniti. Ne smete obupati, ko se soočate z ovirami, niti se ne smete veseliti, ko se vam nasmehne sreča. Vsaka tegoba je stopnica k večni blaženosti. Samo po štirinajstih letih bridkega izgnanstva v gozdu so si bratje Pandave pridobili Krišnovo milost in Gospod jih je spremljal na vsakem koraku. Pandave so razumeli, kaj je najpomembnejše v življenju. Na prvo mesto so dali Boga, nato svet, sebe pa na zadnje. Pri Kauravah pa je bilo ravno obratno. Sebe so dali na prvo mesto, svet na drugo, Boga pa na zadnje. Zato so tudi izgubili bitko življenja. Božanskost jim je ostala nedosegljiva. Kdor si zagotovi Božjo bližino, je vedno blažen.

PRAVI IZVOR SAMOZAVESTI

Samozavest naj bo vaš največji zaklad v življenju. Brez samozavesti ne morete nikoli doseči blaženosti. Zato poskušajte razviti samozavest, da bi živeli dobro življenje. Ste sam Bog. Bog je večni prebivalec vašega srca. Zato nič ni veličastnejše od vašega srca. Ljubiti morate vse in nikogar ne smete sovražiti. Drugi naj vas kar sovražijo, toda vi ne smete sovražiti drugih. To vam kažem z lastnim življenjem. Moje življenje je Moje sporočilo. Mogoče Me kdo sovraži ali kritizira, toda Jaz ne bom nikogar sovražil ali kritiziral. Z udejanjanjem tega načela lahko prav tako spoznate Boga, ki je Sai Baba. S čim si je Sai ustvaril takšno slavo in dobro ime? Samo z načelom ljubezni. Ta ljubezen je Moja prava lastnina in zaklad. Z negovanjem samozavesti in z nesebično ljubeznijo morate postati vzor vsej družbi. Bodite vedno srečni in prizadevajte si za blagostanje svoje domovine in vseh drugih držav. Naj bodo vsi ljudje srečni, naj vsi živijo v miru – *loka samastha sukhino bhavantu*. Samo tako si boste zagotovili

blaženost. Bodite strpni, otresite se predsodkov! Če vas drugi morijo s problemi, bodite potrpežljivi in trdno verjemite, da je vse to samo za vaše dobro. »Telo, ki ga tvori pet elementov, se bo nekega dne zlomilo in umrlo. Prebivalec telesa pa je večn, ne pozna rojstva in ne smrti in ne vežejo ga nobene verige. Ta prebivalec je sam Bog!«... Bog prebiva v vseh ljudeh, ne glede na to, ali ste kraljevič ali berač. Častiti morate to božansko načelo v vseh ljudeh in ljubiti vse ljudi. Toda vaša ljubezen mora biti nesebična. Ljubezen, nenavezana na telo gori enako močno za vse ljudi. Telesna zavest pa rojeva predsodke. Vaš odnos z Bogom se udejanja »od srca do srca in od ljubezni do ljubezni!«

Bog je v vseh stvareh, tako živih kot neživih. Bog preveva vse stvarstvo, od mikrokozmosa do makrokozmosa. Vesolje je Božja oblika. Tej Božji obliki smo priča od zore do mraka, vendar se vi tega ne zavedate. Vse, kar vidite, so Božje oblike. Vse, kar slišite, preveva Boga. Celo vaše misli so Božje oblike. Blaženost, ki se širi iz srca, je prav tako božanska. Vse kar vidite, slišite, doživite in uživate, je božansko, zato je neumno Boga iskati drugje. Iz trenutka v trenutek ste priča Bogu v obliki sveta. Ker pa vam primanjkuje božanskih občutkov, vidite v Bogu svet, namesto da bi v svetu videli Boga. Ko boste razumeli, da je vesolje Božja oblika, boste Boga prav gotovo videli v svetu. Kot čutite, tako tudi bo. Bog prežema vse vesolje. Ne mislite, da je Bog prisoten samo na enem mestu in nikjer drugje. On je vsepovsod in najdete ga kjer koli. Vendar pa se morate znebiti posvetnih občutkov in se napolniti z božanskimi občutki. Samo tako boste lahko doumeli in doživeli vedski rek: "Bog

prežema ves svet." Ne omejujte Boga na določeno obliko in ime. Celo najzlobnejši ljudje premorejo nekaj dobrote. Ta dobrota pa je božansko načelo v njih. Upanišade razglashaajo: "Bog prebiva v vseh bitjih," in "Bog prežema ves svet". Naj vas izrazi kot so atma, Brahma, Išvara in Višnu ne zavedejo. To so imena enega in istega Boga.

KAKO PRIKAZATI BOGA?

Častite Boga z zavestjo, da ni ločen od vas. On je v vas. On je utelešenje ljubezni. Iz vaše notranjosti se bo izrazil samo takrat, ko boste razumeli čisto in nesebično ljubezen. Same duhovne vaje brez ljubezni so nekoristne. Nekateri ljudje presedijo cele ure v meditaciji, vendar jim ne uspe doživeti Boga, ker je njihov um nemiren. Namesto da tako upravljajo čas, naj se raje lotijo kakšnega koristnega opravila. Bog je utelešenje časa. Zato ne izgublajte časa. Mislite na Boga vsepovsod, ob vsakem času in v vseh okoliščinah. Čista in nesebična ljubezen je edini način, da dosežete Boga. Izpolnitev posvetnih želja bo prinesla samo začasno zadovoljstvo. Zato nadzorujte svoje želje. Vaš cilj je stalna in večna blaženost. Ta se nahaja v vas, doživite pa jo lahko s pomočjo ljubezni.

Vsaka celica vašega telesa vsebuje zapis o vašem celem bitju. Vsaka celica vsebuje vašo celotno obliko. V telesu je na milijarde celic. Ker se vaša oblika nahaja v vsaki celici in vsakem udu mikrokozmosa, je vaše telo samo po sebi makrokozmična oblika. Zato je vsak izmed vas kozmična božanska oblika. Da bi to lahko popolnoma razumeli, pa je potrebno vložiti nekaj truda.

Odpravite se v vas, da bi obiskali prijatelja, pa ne poznate njegovega naslova. Kako lahko pričakujete,

da ga boste našli, če ne veste, kje stanuje? Naj vam dam še en primer. Tukaj se je danes zbralo mnogo ljudi. Želite srečati določenega mladeniča. Pravite, da je oblečen v suknjič in hlače ter da ima čedno pričesko. Toda to ni dovolj, da bi tega mladeniča našli, saj je v množici veliko mladeničev, ki ustrezajo temu opisu. Če pa po mikrofону oznanite njegovo ime, recimo Ramakrišna, bo mladenič nemudoma prihitel iz množice. Torej, ime je tisto, ki vodi k obliki. Zato so starodavni modreci v želji, da bi videli Boga, nenehno kontemplirali Božje ime. Ti modreci so se različnih duhovnih vaj lotili s popolno predanostjo in iskrenostjo, zato ne mislite, da to ni vredno truda.

RESNIČNA DUHOVNA VADBA

Nekateri ljudje pravijo, da nimajo časa, da bi mislili na Boga, vendar pa napravijo mnogo ur za nepomembnosti. Če ne mislite na Boga, bo vaše življenje izgubilo ves pomen. Telo vam je dano, da bi ustrezno izkoristili čas in posvečeno bo samo, če ga boste uporabili za sveta dela. Razumeti morate povezavo med telesom, časom in odgovornostjo. Ne zapravite niti enega samega trenutka. Ramakrišna Paramahansa je vse dneve kontempliral o Božanski materi. Preden je zaspal, je obžaloval, da je minil še en dan, ne da bi mu bilo dano videti Božansko mater. Takole je razmišljal: »Mogoče moje srce ni dovolj zrelo, da bi si zaslužilo Božjo milost. Nezrelega plodu ni dobro jesti. Zato naj moje srce dozori in potem ga bom ponudil Materi.« To je resnična duhovna vadba v dejanskem smislu besede.

POSVETNO ŽIVLJENJE JE V VAS VNESLO STRAH

Bodite neustrašni. Naj strah ne zmoti vašega življenja. Ne pustite, da bi vas mnenja in nasveti drugih vodili v dejanja, ki so skregana z vašo vestjo. Nekateri doma pobožno nanesejo vibhuti 6 na svoje čelo, toda tisti trenutek, ko stopijo iz hiše, ga zbršejo s čela. Nekatere je celo sram povedati, da gredo v Praśanthi nilajam in prijateljem raje rečejo, da gredo v Anantapur. Zakaj si delate skrbi zaradi njihovega mnenja? Ali je kaj narobe s tem, da se odpravljate sem? Če brez trohice strahu storite toliko drugih napak, zakaj se potem bojite reči, da greste obiskat Boga? Nikoli vas ne sme biti strah izraziti vere v Boga. Drzno stopite naprej. Danes se ljudje sramujejo svojih kulturnih navad in duhovnih vaj ter celo dobrih del.

Opustite strah in živite v blaženosti. Posvetno življenje je v vas vneslo strah in pozabljate na duhovno življenje. Blaženosti, ki jo izkusite, ko ste z Bogom, ni mogoče opisati ali izraziti. Zaman bi iskali besede in misli, saj z njimi ne morete opisati tega doživetja. V takšni božanski blaženosti bi morali živeti vsak dan. To je življenje vredno človeka. Ker ste se rodili kot ljudje, svojega življenja ne smete zapraviti s tem, da živite kot živali. Kar je skupno ljudem in živalim je, da jedo, pijejo, se razmnožujejo, spijo, itd. In po čem se človek razlikuje od ostalih bitij? Človek je edino bitje, obdarjeno s sposobnostjo, da si pridobi modrost. Človek brez modrosti je kot žival. Z ravni človeškega življenja si morate prizadevati, da dosežete Boga. Od različnih ravni življenja je najnižja demonska, sledi ji živalska, nato pride človeška in najvišja je božanska. Če vam je božansko življenje na doseg roke,

zakaj bi se potem bali? Bodite neustrašni in ne dopustite, da vas vaša okolica zavede na stranpoti.

Utelešenja ljubezni!

Praznovanje mojega rojstnega dne me niti najmanj ne zanima.

Sledniki so za to priložnost želeli pripraviti več prireditev, vendar jim nisem dovolil. Odločil sem se, da vam spregovorim samo zato, ker ste se zbrali v tako velikem številu. Zame je vsak dan praznik. Vedno sem blažen.

Sem utelešenje blaženosti! Kakšne blaženosti? To ni radost, ki vam jo lahko podeli nekdo drug. Ne čakam na druge, da me osrečijo. Moja blaženost prihaja iz moje notranjosti!

Bog je utelešenje večne blaženosti, je absolutna modrost! Bog ne pozna dvojnosti in nasprotij. Je širen kot nebo. Je cilj, ki ga opisujejo sveti spisi. Je večen, čist, nespremenljiv, priča vsega delovanja uma.

Sem onkraj vseh atributov (opisov). Verjemite ali ne, sem utelešenje blaženosti. Sami ste krivi, če tega ne verjamete. Vse, kar počnem, je za vaše lastno dobro, za vašo blaginjo in srečo. Živite srečno in neomadeževano življenje - to je vse, kar želim od vas. Nikoli me ne tarejo skrbi in nikoli ne trpim. Čemu bi skrbel, če imam vse? Ničesar si ne želim. Vse, kar rečem in storim, ni za moje dobro, temveč za vaše. Prišel sem zaradi vas. Zato izkoristite priložnost! Vedno sem vam pripravljen priskočiti na pomoč, če so vaše misli čiste. Naj bo vaše življenje božansko. Včasih se ne pogovarjam z vami. Takrat pomislite: »Mogoče sem kaj zagrešil in se Svami zato ne pogovarja z mano...« Toda ni v moji naravi, da bi iskal napake pri drugih ljudeh. Vedno vidim samo svetost. V vas vedno vidim samo dobro. Napake,

ki jih vidite pri drugih ljudeh, so zgolj plod vaše lastne domišljije. V drugih vidite slabo zato, ker ste sami takšni. Toda jaz vidim dobro tudi v slabem. Zato nikar ne dvomite o Svamiju. Dvomljivca bodo pokopali njegovi lastni dvomi. Naj bo vaša vera neomajna!

- Sathya Sai Baba

Pripravi: Severin

